

**Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i
Finland**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland anpassas till Europeiska gemenskapernas direktiv om försäkringsbranschen, vilka nämns i bilagan IX till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Utanför lagens tillämpningsområde förblir fortfarande återförsäkringsrörelsen. Lagen skall inte heller tillämpas på fritt tillhandahållande av försäkringstjänster och på försäkringsmäklarverksamhet om vilka stadgas särskilt samt i vissa fall på koassuransförsäkringsverksamhet.

Det föreslås att de utländska försäkringsbolagen enligt EG:s direktiv indelas i två grupper för vilka delvis skall gälla olika stadganden: utländska försäkringsbolag vilkas hemort finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (utländska EES-försäkringsbolag) och utländska försäkringsbolag vilkas hemort finns utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (försäkringsbolag från tredje land). Om inte något annat stadgas i lag, gäller lagen fortfarande alla utländska försäkringsbolag.

De risker som skall försäkras indelas i försäkringsklasser enligt bestämmelserna i direktiven. Ett utländskt försäkringsbolag som i sitt hemland bedriver både skade- och livförsäkring kan i Finland endast bedriva skadeförsäkring.

De stadganden i lagen som gäller de egentliga kapitalkraven kan endast tillämpas på försäkringsbolag från tredje land, eftersom kontrollen av de utländska EES-försäkringsbolagens solvens utförs av tillsynsmyndigheterna för försäkringsverksamheten i bolagets hemland. Bolaget skall för sin direkta försäkringsrörelse i Finland alltid ha tillgångar i landet som uppgår till 7 eller 14 milj. mk beroende på arten av den försäkringsverksamhet som bolaget bedriver (representationens grundkapital). Minst hälften av representationens grundkapi-

tal skall ställas som säkerhet och resten placeras som övriga tillgångar i Finland. Dessutom skall representationen ha tillräckligt verksamhetskapital i Finland. Det föreslås att stadgandena angående verksamhetskapitalet anpassas till kraven i direktiven. Under verksamhetstiden skall den av bolaget ställda säkerheten vara av minst samma storlek som minimibelopp av verksamhetskapitalet. Till lagen skall fogas ett stadgande om ett s.k. solvenstest enligt det nedan nämnda förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag.

Enligt förslaget kan ett utländskt livförsäkringsbolag bevilja s.k. fondförsäkringar.

Ett utländskt försäkringsbolag som erhållit koncession i Finland kan i de fall som stadgas genom förordning helt eller delvis även överlåta sitt försäkringsbestånd till ett sådant utländskt försäkringsbolag som inte har koncession i Finland eller helt eller delvis ta emot ett försäkringsbestånd av ett sådant bolag.

Försäkringsbolagen åläggs skyldighet att anmäla sådana omständigheter som kommit till deras kännedom och som tyder på tvättning av pengar.

Denna proposition ansluter sig till propositionen med förslag till lag om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster samt till vissa lagar som har samband med den, propositionen med förslag till lag om ändring av lagen om försäkringsbolag, 3 § lagen om pension för arbetstagare och 5 § patientskadelagen samt till propositionen med förslag till lag om försäkringsmäklare och lag om ändring av 3 § lagen angående rättighet att idka näring.

Propositionen ansluter sig till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och lagen avses träda i kraft samtidigt som avtalet. Om tidpunkten för ikraftträdandet skall stadgas genom förordning.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
ALLMÅN MOTIVERING	3	4. Andra omständigheter som inverkat på propositionen	6
1. Propositionens samhälleliga betydelse	3	DETALJMOTIVERING	7
1.1. Mål	3	1. Motivering till lagförslaget	7
1.2. Medel	3	2. Närmare stadganden och bestämmelser	23
1.3. Det huvudsakliga innehållet i de direktiv som beaktats i lagförslaget	3	3. Ikraftträdande	23
1.4. Huvudpunkterna i de föreslagna ändringar ..	4	LAGTEXT	24
2. Nuläge och ärendets beredning	5	BILAGA 1	32
2.1. Nuläge	5	Parallelltext	32
2.2. Ärendets beredning	6	BILAGA 2	49
2.3. Utlåtanden	6	Försäkringsklasser fastställda av Europeiska gemenskaperna	49
3. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar	6		

ALLMÄN MOTIVERING

1. Propositionens samhälleliga betydelse

1.1. Mål

Europeiska gemenskaperna (EG) har godkänt 21 direktiv angående försäkringsverksamhet eller ändring av dessa. Enligt bilaga IX till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) kommer 17 av EG:s försäkringsdirektiv och kommissionens beslut om trafikförsäkring att tillämpas inom EES och således även i Finland.

EG:s mål är att avreglera tillhandahållandet av försäkringstjänster inom hela EG-området så att ett försäkringsbolag som bildats i ett EG-land på grundvalen av den koncession det erhållit i hemlandet kan tillhandahålla försäkringstjänster i alla EG-länder genom att antingen etablera ett fast driftställe i respektive land eller genom att tillhandahålla försäkringstjänster direkt från hemlandet.

I direktiven i de regelverk som fogats till EES-avtalet har detta mål tills vidare nåtts endast beträffande stora skaderisker och livförsäkringar som försäkringstagaren själv tecknat direkt i ett annat EG-medlemsland. I övrigt krävs det för tillhandahållandet av försäkringstjänster fortfarande koncession som beviljats av de nationella myndigheterna i respektive land.

För att målet skall nås i övrigt har i EG godkänts EG-rådets tredje direktiv om samordning av lagar och andra författningar angående direkt försäkringsrörelse avseende annan försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiven 73/239/EEG och 88/357/EEG (92/49/EEG), nedan det tredje skadeförsäkringsdirektivet och det tredje direktivet som gäller livförsäkring. Dessa direktiv ingår dock inte i de regelverk som har bifogats EES-avtalet, varför EES-avtalet sålunda inte förpliktar Finland att i sin lagstiftning iaktta de principer som ingår i dem.

Lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland (635/89) avviker i vissa punkter från EG-bestämmelserna. Målet för denna proposition är att anpassa lagen till de direktiv angående försäkringsbranschen som uppräknas i bilaga IX till EES-avtalet.

1.2. Medel

Lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland skall anpassas till bestämmelserna i EG:s direktiv angående försäkringsverksamhet.

Den indelning av utländska försäkringsbolag i två grupper som iakttas i EG-direktiven skall även genomföras i Finlands lagstiftning: utländska försäkringsbolag som har hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (utländska EES-försäkringsbolag) och utländska försäkringsbolag som har hemort utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (försäkringsbolag från tredje land). För dessa bolag skall delvis gälla olika stadganden.

Det föreslås att indelningen i praktiken genomförs så att även om samma lag reglerar alla utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland skall en del av paragraferna gälla endast försäkringsbolag från tredje land och en del endast utländska EES-försäkringsbolag. Om något annat inte stadgas särskilt i lag, skall stadgandena fortfarande gälla alla utländska försäkringsbolag.

1.3. Det huvudsakliga innehållet i de direktiv som beaktats i lagförslaget

I bilagan IX till EES-avtalet har försäkringsdirektiven indelats enligt deras art i skadeförsäkrings-, trafikförsäkrings- och livförsäkringsdirektiv samt direktiv för annan försäkringsverksamhet. I bilagan IX till EES-avtalet finns tio EG-direktiv eller ändringar av dem som gäller skadeförsäkring. De viktigaste av dessa är EG-rådets första direktiv av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (73/239/EEG), nedan första skadeförsäkringsdirektivet och EG-rådets andra direktiv av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar angående annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser för att underlätta det effektiva utnyttjande av friheten att tillhandahålla tjänster, och med ändring av direktiv 73/239/EEG (88/357/EEG), nedan andra skadeförsäkringsdirektivet.

I EES-avtalets bilagan IX nämns två direktiv som gäller livförsäkring, nämligen EG-rådets

första direktiv av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse (79/267/EEG), nedan första livförsäkringsdirektivet och EG-rådets andra direktiv av den 8 november 1990 om samordning av lagar och andra författningar om direkt livförsäkring, och med bestämmelser för att underlätta det effektiva utnyttjandet av friheten att tillhandahålla tjänster, och med ändring av direktiv 79/267/EEG (90/619/EEG), nedan andra livförsäkringsdirektivet.

De bestämmelser som gäller sådana utländska försäkringsbolag som bedriver direkt försäkringsrörelse inom EG-området genom en filial eller en agentur (representation) ingår i huvudsak i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet. I direktiven åtskiljs de utländska försäkringsbolag som har hemort inom EG-området och de bolag vilkas hemort finns utanför EG-området. Huvudprincipen i direktiven är att medlemsländerna skall förenhetliga bestämmelserna för den verksamhet som de utländska försäkringsbolag som har hemort inom EG-området bedriver i de andra EG-medlemsstaterna.

De artiklar i direktiven som gäller utländska försäkringsbolag som har hemort utanför EG:s medlemsländer är minimibestämmelser i syfte att förhindra att kunderna i dessa bolag kommer i en sämre ställning än kunderna i de försäkringsbolag som enbart verkar inom EG. Direktiven hindrar dock inte medlemsländerna från att ställa sådana krav som är strängare än dessa minimibestämmelser på utländska försäkringsbolag som har hemort i tredje land.

I första skade- och i första livförsäkringsdirektivet ingår bestämmelser om bl.a. förutsättningarna för beviljande och återkallande av koncession samt om den solvens som krävs av ett utländskt försäkringsbolags representation och solvenskontrollen.

Utgångspunkten beträffande solvensbestämmelserna är att kontrollen av den solvens som krävs av utländska försäkringsbolag som har hemort i EG:s medlemsländer i sin helhet, och således även beträffande den verksamhet som bedrivs genom en representation i ett annat EG-land, med undantag av beräkningsgrunderna för ansvarsskulden, utförs av tillsynsmyndigheterna för försäkringsverksamheten i bolagets hemland. Det land där representationen finns kan inte heller kräva att tillgångar, med undantag av täckningen för ansvarsskulden,

placeras inom landets område och således inte ställa särskilda krav angående representationens kapital.

Om det utländska försäkringsbolagets hemort däremot finns utanför EG skall bolagets representation inom EG:s område, på det sätt som stadgas i den nationella lagstiftningen i stationeringslandet, beräkna och täcka den försäkringstekniska ansvarsskuld som föranleds av den direkta försäkringsrörelse representationen bedriver i stationeringslandet och dessutom bilda i direktiven nämnt verksamhetskapital (solvency margin). En av förutsättningarna för att få koncession är att det utländska försäkringsbolaget förbinder sig att av tillgångarna deponera en del som säkerhet i representationens stationeringsland och placera en del som övriga tillgångar i stationeringslandet.

I andra skade- och i andra livförsäkringsdirektivet ingår bestämmelser om överlåtelse av försäkringsbestånd som gäller även representationer.

Med anledning av de bestämmelser om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster som ingår i andra skade- och i andra livförsäkringsdirektivet har avlåtits en särskild regeringsproposition om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster samt till vissa lagar som har samband med den (RP 286/1992 rd).

De övriga direktiven för skadeförsäkringsverksamheten är av mindre betydelse än första och det andra skadeförsäkringsdirektivet. Med dessa direktiv regleras återförsäkring, koassuransförsäkring, turistassistans, kredit- och borgensförsäkring samt rättsskyddsförsäkring. Dessa direktiv har beaktats i denna proposition liksom även direktivet om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (91/308/EEG), vars bestämmelser gäller både banker och försäkringsbolag.

1.4. Huvudpunkterna i de föreslagna ändringar

Lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland skall anpassas både till de direktiv angående försäkringsverksamhet som uppräknas i bilagan IX till EES-avtalet och till förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag (regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om försäkringsbolag, 3 § lagen om pension för

arbetstagare och 5 § patientskadlagen, RP 350/1992 vp) även om samma stadganden i de flesta fall ingår både i direktiven och i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag. I direktiven ingår dock även särskilda bestämmelser angående utländska försäkringsbolags representationer.

I lagen skall den i direktiven förutsatta indelningen i utländska EES-försäkringsbolag och försäkringsbolag från tredje land genomföras.

Det föreslås att stadgandena om beviljande av koncession ändras bl.a. så att av koncessionen framgår de i bilagorna till skade- och livförsäkringsdirektiven nämnda försäkringsklasser som anger den verksamhet utländska försäkringsbolag har rätt att bedriva i Finland. De försäkringsbara riskerna indelas i försäkringsklasser enligt bestämmelserna i direktiven. Ett utländskt försäkringsbolag, som i sitt hemland idkar både skade- och livförsäkring, kan i Finland endast idka skadeförsäkring.

Förbudet för utländska försäkringsbolag att utan social- och hälsovårdsministeriets tillstånd äga en större del än 20 % av aktiekapitalet eller av röstetal som samtliga aktier medför i ett finskt aktiebolag, som idkar annan näring än försäkringsrörelse, föreslås bli ändrad så att ett utländskt försäkringsbolag inte ensamt eller tillsammans med andra försäkringsbolag eller försäkringföreningar utan särskilt tillstånd får ha aktiemajoritet eller majoriteten av röstetal i ett finskt aktiebolag som bedriver annan rörelse än försäkringsrörelse.

Det föreslås att det på generalagentens behörighet ställs samma krav som på verkställande direktören och styrelsemedlemmarna i ett inhemskt försäkringsbolag i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag.

Enligt förslaget kan generalagenten även vara en inhemsk sammanslutning som till sin representant skall utse en fysisk person som fyller de krav som ställs på en generalagent.

Eftersom kontrollen av utländska EES-försäkringsbolags solvens utförs av tillsynsmyndigheterna för försäkringsverksamheten i bolagets hemland, föreslås det att lagen ändras så att lagens stadganden om kraven på representationens kapital endast tillämpas på försäkringsbolag från tredje land. Ett sådant försäkringsbolag skall alltid för dess direkta försäkringsrörelse i Finland ha tillgångar i landet som uppgår till 7 eller 14 milj. mk beroende på arten av den försäkringsverksamhet som bola-

get bedriver (*representationens grundkapital*). Minst hälften av representationens grundkapital skall ställas som säkerhet och ett belopp som motsvarar de återstående medlen skall placeras som övriga tillgångar i Finland. Representationen skall i Finland ha ett tillräckligt verksamhetskapital vars minimibelopp i huvudsak beräknas enligt stadgandena i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag. Medan verksamheten pågår skall den av bolaget ställda säkerheten vara av minst samma storlek som verksamhetskapitalets minimibelopp. Enligt förslaget fogas till lagen ett stadgande om ett s.k. solvenstest som motsvarar förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag.

Det föreslås att utländska livförsäkringsbolag skall ha rätt att i Finland bevilja försäkringar av s.k. unit-linked typ (*fondförsäkringar*).

Enligt förslaget skall ett utländskt EES-försäkringsbolag, efter att ha gjort förhandsanmälan, även från Finland kunna fritt tillhandahålla försäkringstjänster i andra stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det föreslås också att ett utländskt försäkringsbolag som fått koncession i Finland helt eller delvis skall kunna överlåta försäkringsbeståndet till ett utländskt försäkringsbolag som inte har koncession i Finland eller helt eller delvis överta försäkringsbeståndet av ett sådant försäkringsbolag.

För att möjliggöra ett ändamålsenligt samarbete mellan tillsynsmyndigheterna för försäkringsverksamheten i de olika länderna skall stadgandena om tystnadsplikt ändras.

Dessutom skall utländska försäkringsbolag åläggas att anmäla omständigheter som kommit till deras kännedom och som tyder på tvättning av pengar samt att lämna sådana uppgifter som är nödvändiga för att förhindra tvättning av pengar.

2. Nuläge och ärendets beredning

2.1. Nuläge

Lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland tillämpas på utländska försäkringsbolag och på andra utländska försäkringssammanslutningar som bedriver direkt försäkringsrörelse i Finland. Tillstånd att bedriva direkt försäkringsrörelse beviljas av statsrådet.

För närvarande har tre utländska försäkringsbolag koncession att bedriva försäkringsrörelse i Finland.

Ett utländskt försäkringsbolag skall i Finland ställa en säkerhet av samma storlek som det grundkapital som krävs av inhemska försäkringsbolag. Medan verksamheten pågår skall säkerheten höjas enligt omfattningen av den försäkringsrörelse som bedrivs. Ett utländskt försäkringsbolag skall dessutom beräkna det ansvar som föranleds av försäkringsavtalen, dvs. ansvarsskulden och placera tillgångar för dess täckning.

Bolagets verksamhet i Finland leds och sköts av en generalagent som bolaget har befullmäktigat och social- och hälsovårdsministeriet har godkänt.

Tillsynen över den verksamhet som bedrivs i Finland utövas av social- och hälsovårdsministeriet. Vid tillsynen tillämpas samma principer som vid tillsynen över inhemska försäkringsbolag.

2.2. Ärendets beredning

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 11 november 1991 en arbetsgrupp som hade till uppgift att reda ut vilka ändringar som skall göras i lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, om Finland med stöd av det avtal som syftar till inrättandet av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall anpassa sin lagstiftning till EG:s lagstiftning. Propositionen baserar sig på de förslag som denna arbetsgrupp överlämnat.

2.3. Utlåtanden

Utlåtande om det promemoria som uppgjorts av EES-arbetsgruppen för utländska försäkringsbolag inhämtades av handels- och industriministeriet, justitieministeriet, utrikesministeriet, Finlands Bank, Centralhandelskammaren, Konsumentombudsmannen, Konsumenternas försäkringsbyrå, Finska Försäkringsbolagens Centralförbund och Industrins Centralförbund. Alla gav sitt utlåtande i ärendet. Man har strävat efter att i propositionen beakta de synpunkter som framlagts i utlåtandena.

3. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar

I denna proposition föreslås det inte att nya myndigheter eller organ inrättas för tillsynen över utländska försäkringsbolag eller tillämpningen av lagen. Enligt förslaget utövar social- och hälsovårdsministeriet fortfarande tillsyn över bolagen. Internationaliseringen av försäkringsverksamheten ökar dock behovet att upprätthålla kontakten särskilt med försäkringsinspektionen i de stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Detta föranleder i någon mån tilläggskostnader. Godkännande från tredje liv- och skadeförsäkringsdirektiven ökar försäkringsinspektionens uppgifter så att tillsynspersonalen måste utökas. Beträffande privatförsäkring uppbärs tillsynskostnaderna dock i form av inspektionsavgifter av respektive försäkringsanstalter, varför propositionen inte förorsakar staten några tilläggskostnader.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Om fritt tillhandahållande av försäkrings-tjänster, om försäkringsmäklare och om den ändring av lagen om försäkringsbolag som gäller inhemska försäkringsbolag har avlåtits särskilda regeringspropositioner.

Med anledning av godkännandet av det tredje skadeförsäkringsdirektivet och det tredje livförsäkringsdirektivet skall också stadganden om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland till stor del ändras. Målet med direktiven är att man inom EG skall övergå till principen om i hemlandet beviljad koncession och i hemlandet utövad tillsyn. Möjligheten att tillhandahålla försäkringar utan koncession av de nationella myndigheterna utsträcks till alla försäkringar oberoende av riskens storlek. Tillsynsmyndigheternas fastställande av premier, försäkringsvillkor och beräkningsgrunderna för ansvarsskulden skall slopas. Föreskrifterna angående täckningen av ansvarsskulden skall harmoniseras och maximigränser sättas för olika typer av placeringar. Om principerna i det tredje direktiven angående försäkring tillämpas också i finsk lagstiftning, skall lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland därefter gälla närmast sådana försäkringsbolag som har hemort utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

1 §. Lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland är en allmän lag som reglerar utländska försäkringsbolags rätt att bedriva försäkringsrörelse i Finland om inte något annat stadgas i lag.

I artikel 8.1 a i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet uppräknas landsvis vilken bolagsform ett bolag skall ha för att kunna få koncession att bedriva försäkringsrörelse inom EG:s område. Beträffande EFTA-länderna ingår motsvarande bestämmelser i EES-avtalets bilaga IX angående finansiella tjänster. Om försäkringsföretag med avseende på bolagsformen kan få koncession att bedriva försäkringsrörelse i hemlandet, kan deras möjlighet att bedriva försäkringsrörelse också i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet inte begränsas på grundval av bolagsformen.

Därför föreslås det att 1 § 2 mom. ändras så att lagen utom utländska försäkringsaktiebolag och utländska ömsesidiga försäkringsbolag även gäller andra därmed jämförbara utländska försäkringsföretag. Med försäkringsföretag avses i denna lag åtminstone alla de företagsformer som räknats upp i de ovan nämnda direktiven, även Lloyd's som är en sammanlutning av försäkringsgivare. Sådana sammanlutningar kan alltså beviljas koncession för att bedriva försäkringsverksamhet i Finland.

Eftersom koncession enligt direktiven skall krävas av utländska försäkringsbolag endast om det är fråga om direkt försäkringsrörelse, tillämpas lagen enligt 3 mom. 1 punkten fortfarande inte på återförsäkringsrörelse.

I andra skade- och i andra livförsäkringsdirektivet ingår bestämmelser om frihet att tillhandahålla försäkringstjänster, vilket betyder till exempel att ett utländskt försäkringsbolag som har hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet från sitt driftställe utomlands täcker en skadeförsäkringsrisk i Finland eller sluter ett livförsäkringsavtal med en i Finland bosatt fysisk person eller med en här verksam juridisk person. Eftersom det föreslås att en särskild lag skall stiftas om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster, tillämpas lagen i fråga enligt 1 § 3 mom. 2 punkten inte på den verksamhet som avses i den nämnda speciallagen.

Enligt motiveringen till den gällande lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland anses även förmedling av försäkringar till utländska försäkringsbolag vara att bedriva försäkringsrörelse för ett utländskt försäkringsbolags räkning. Detta är förbjudet vid laga påföljd, om statsrådet inte har beviljat det utländska försäkringsbolaget koncession att bedriva försäkringsverksamhet i Finland.

Det föreslås att det i samband med de ändringar av försäkringslagstiftningen som görs i anslutning till EES-avtalet stiftas en särskild lag om försäkringsmäklare (regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om försäkringsmäklare och lag om ändring av 3 § lagen angående rättighet att idka näring, RP 323/1992 rd). Avsikten är att i samband med stiftandet av denna lag ge försäkringsmäklarna rätt att förmedla också sådana försäkringsgivarens försäkringar som inte har koncession eller verksamhetstillstånd i Finland eller som inte gjort den anmälan som avses i förslaget till lag om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

Det föreslås därför att till 1 § 3 mom. fogas en 3 punkt enligt vilken lagen inte tillämpas på verksamhet som avses i lagen om försäkringsmäklare. Detta betyder att en försäkringsmäklare inte behöver i denna lag avsedd koncession för i lagen om försäkringsmäklare avsedd förmedling av försäkringar som erbjuds av utländska försäkringsbolag. Den koncession som avses i lagen om försäkringsbolag eller lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland behövs dock om det utom förmedling av försäkringar också bedrivs egentlig försäkringsrörelse eller om försäkringsmäklaren i strid mot det oavhängighetskrav som ställts på honom i lagen om försäkringsmäklare verkar i Finland som representant för något eller några utländska försäkringsföretag.

Enligt artikel 2. 1 c i EG-rådets direktiv av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen (78/473/EEG), nedan koassuransdirektivet, och enligt EG:s rättspraxis som bildats med stöd därav kan koncession endast krävas av den ledande försäkringsgivaren (assuradören), m.a.o. skall den ledande försäkringsgivaren behandlas som om han är den försäkringsgivare som täcker hela risken.

Därför föreslås det i 3 mom. 4 punkten att denna lag inte skall tillämpas på ett försäkringsbolag som har hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som från sitt driftställe utomlands deltar i koassuransverksamheten som avses i koassuransdirektivet i egenskap av en annan försäkringsgivare än den ledande.

I a §. I första skade- och i första livförsäkringsdirektivet görs det en åtskillnad mellan utländska försäkringsbolag som har hemort i en medlemsstat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och utländska försäkringsbolag som har hemort utanför EG. Såsom det anförts i den allmänna motiveringen avviker de bestämmelser i direktiven som gäller försäkringsbolag av EG:s medlemsstater och försäkringsbolag från tredje land från varandra i många punkter.

Av det ovan anförda följer att det är nödvändigt att även i den finska lagstiftningen skilja åt de utländska försäkringsbolag som har hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (utländska EES-försäkringsbolag) och utländska försäkringsbolag vilkas hemort finns utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (försäkringsbolag från tredje land).

Enligt förslaget görs detta så att till lagen fogas en ny 1 a § där de paragrafer räknas upp som inte tillämpas på utländska EES-försäkringsbolag. Ett utländskt försäkringsbolag skall anses ha hemort i den stat enligt vars lagstiftning det bildats och där dess ordinarie hemort, centralförvaltning eller huvudsakliga verksamhet finns.

Det föreslås också att till lagen skall fogas stadganden som enbart gäller utländska EES-försäkringsbolag.

2 §. Enligt artikel 3 i andra skade- och i andra livförsäkringsdirektivet jämställs vid tillämpningen av det och första direktivet ett företags permanenta närvaro i vilken form som helst inom en medlemsstats område med en agentur och en filial, även om närvaron endast består av ett kontor, som sköts av företagets egen personal, eller en självständigt arbetande person, som har stående fullmakt att verka för bolagets räkning på samma sätt som en representation. Med ett företag avses åter både försäkringsbolag av EG:s medlemsstater och försäkringsbolag från tredje land. Det föreslås att paragrafen ändras enligt ovan nämnda bestämmelser.

3 §. Det föreslås att paragrafen anpassas till 1 kap. 3 § i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag. Enligt artikel 8.1 b i det första skadeförsäkringsdirektivet skall ett försäkringsbolag begränsa sin affärsverksamhet till försäkringsområdet och en sådan verksamhet som är direkt anknuten till detta område med uteslutande av all annan affärsverksamhet. Denna bestämmelse motsvaras av den första meningen i gällande 3 § 1 mom., vars innehåll inte föreslås bli ändrat.

Enligt artikel 13.1 i det första livförsäkringsdirektivet får inget företag i allmänhet samtidigt idka både liv- och skadeförsäkring. Enligt artikel 8.1 b i det första livförsäkringsdirektivet kan koncession för bedrivande av försäkringsverksamhet endast beviljas företag som idkar antingen skade- eller livförsäkring. I artikel 31.1 a i första livförsäkringsdirektivet, som gäller försäkringsbolag från tredje land, sägs det att dessa försäkringsbolags representationer inte samtidigt kan idka både skade- och livförsäkring.

Beträffande utländska försäkringsbolag ingår stadgandet om åtskiljandet av livförsäkringsrörelse och skadeförsäkringsrörelse i den gällande lagens 3 § 1 mom., enligt vilket ett bolag som bedriver liv- eller pensionsförsäkringsrörelse inte får bedriva annan försäkringsrörelse än personförsäkring och återförsäkring av personförsäkring. Med personförsäkring avses därvid utom livs- eller dödsfallsförsäkring som tecknats för försäkringstagaren eller en tredje person (livförsäkring) även t.ex. pensionsförsäkring, olycksfallsförsäkring, sjukförsäkring och arbetslöshetsförsäkring. Ett försäkringsbolag anses dock bedriva livförsäkringsrörelse endast om nämnda liv- eller pensionsförsäkringar ingår i dess sortiment.

Denna s.k. separationsprincip föreslås bli kvar i paragrafens 2 mom., där det skall definieras vad som avses med ett utländskt livförsäkringsbolag och ett utländskt skadeförsäkringsbolag och den försäkringsrörelse som de får bedriva i Finland. Denna definition är nödvändig särskilt beträffande de försäkringsbolag som har hemort utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, dvs. för försäkringsbolag från tredje land eftersom de solvenskrav som i 13 b § ställs på deras representation i Finland fastställs på grundval av den försäkringsrörelse som försäkringsbolaget bedriver i Finland.

Ett utländskt livförsäkringsbolag får enligt

förslaget inte bedriva någon annan försäkringsförelse i Finland än livförsäkring och återförsäkring av livförsäkring och ett utländskt skadeförsäkringsbolag får här endast idka skadeförsäkring.

Eftersom det enligt artikel 13.3 i första livförsäkringsdirektivet är möjligt för företag som, när direktivet trädde i kraft, idkade både skade- och livförsäkring (s.k. blandbolag) att fortsätta idkandet av bägge försäkringarna och eftersom det är möjligt att även utländska försäkringsbolag som har hemort utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i sitt hemland kan idka både skade- och livförsäkring, är det nödvändigt att stadga särskilt om dessa bolags verksamhet i Finland. Beträffande blandbolagen i EG:s medlemsstater sägs det i artikel 13.4 i första livförsäkringsdirektivet att bolagen kan grunda agenturer eller filialer i de andra medlemsstaterna endast för att bedriva skadeförsäkring. Eftersom försäkringsbolagen från tredje land inte kan försättas i ett bättre läge i detta avseende, skall det beträffande alla utländska försäkringsbolag som i sitt hemland bedriver både skade- och livförsäkringsverksamhet fastställas att de i Finland endast kan få koncession att bedriva skadeförsäkringsförelse.

I paragrafens 3 mom. definieras livförsäkring och skadeförsäkring genom en hänvisning till de förteckningar över liv- och skadeförsäkringsklasser som medföljer som bilagor till första liv- och första skadeförsäkringsdirektivet. Återförsäkring betraktas enligt förslaget som skadeförsäkring.

Begreppet livförsäkring utvidgas i detta förslag så att som livförsäkring betraktas traditionell livförsäkring men dessutom annan personförsäkring som beviljats av ett utländskt livförsäkringsbolag och som hör till någon av de i bilagan till första livförsäkringsdirektivet uppräknade livförsäkringsklasserna 1—4 (kapitalförsäkring, pensionsförsäkring, av livförsäkringsbolag beviljad annan personförsäkring, försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående eller vid födelsen, fondförsäkring, permanent sjukförsäkring).

Som en sådan, för ett utländskt livförsäkringsbolag tillåten livförsäkring skall enligt förslaget däremot inte betraktas en verksamhet som hör till de i bilagan det första livförsäkringsdirektivet uppräknade försäkringsklasserna 5—9.

En verksamhet enligt livförsäkringsklasserna

5—8 hör enligt förslaget inte till lagens tillämpningsområde, eftersom en sådan verksamhet inte motsvarar det försäkringsbegrepp som omfattas av den finska lagstiftningen. Eftersom denna verksamhet inte heller är underställd tillsyn av de myndigheter som i Finland utövar tillsyn över privatförsäkring på det sätt som avses i artikel 1.2 i livförsäkringsdirektivet och koncession för att bedriva en sådan verksamhet inte heller har beviljats i Finland, medför bestämmelserna i första livförsäkringsdirektivet ingen skyldighet att tillåta en sådan verksamhet.

Livförsäkringsklass 5 gäller tontiner, som innebär inrättande av medlemssammanslutningar för att i form av medlemsavgifter insamla kapital och senare fördela de insamlade medlen bland de överlevande eller förmåntagare till den avlidne.

Till livförsäkringsklass 6 hör avtal som baserar sig på försäkringstekniska beräkningar och avser återbetalning av det hopsparade kapitalet. Enligt vår lagstiftning anses dessa inte som en försäkring utan snarast som en placering som är jämförbar med en bankdeposition, eftersom ett sådant avtal till sitt innehåll inte har den karaktär av försäkring som förutsätts i social- och hälsovårdsministeriets anvisningar.

Livförsäkringsklass 7 omfattar förvaltning av gruppensionsfonder och de försäkringar som hör till klass 8 definieras i den franska försäkringslagstiftningen.

Till livförsäkringsklass 9 hör en sådan verksamhet avseende livslängden som ingår i socialförsäkringslagstiftningen och som försäkringsbolagen sköter på eget ansvar. Den enda försäkringsgren i Finland som kan anses höra till den nionde livförsäkringsklassen är den lagstadgade arbetspensionsförsäringen. Till bilaga IX till EES-avtalet har dock för Finlands vidkommande fogats ett undantag enligt vilket första livförsäkringsdirektivet inte tillämpas på den lagstadgade pensionsförsäringen i Finland, varmed avses den pensionsförsäkringsverksamhet som stadgas i lagen om pension för arbetstagare (395/61) och i annan finsk lagstiftning som har samband med den och som bedrivs av pensionsförsäkringssammanslutningar. Den lagstiftning som gäller lagstadgad arbetspensionsförsäkring behöves således inte samordnas med bestämmelserna i direktivet. Enligt speciallagstiftningen har utländska försäkringsbolag inte rätt att bedriva lagstadgad pensionsförsäkring.

Det finns sammanlagt aderton skadeförsäringsskylor enligt bilagan till första skadeförsäringsskylordirektivet och det tillägg därtill som gjorts i direktivet av den 10 december 1984 (EG-rådets direktiv om ändring, speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och bedriva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (84/641/EEG), nedan turistassistentdirektivet).

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om försäringsskylorerna.

Det gällande stadgandet i 3 § 2 mom. om att ett utländskt försäringsskylorlag som har fått koncession i Finland inte utan social- och hälsovårdsministeriets tillstånd får inneha en större del av aktiekapitalet i ett finskt aktieskylorlag, som idkar annan näring än försäringsskylorörelse, än ett belopp som motsvarar 20 % av skolagets aktiekapital eller av rösttalet för alla aktier eller motsvarande bestämmanderätt i andra företag, föreslås bli ändrat i 4 mom. Enligt förslaget får ett utländskt försäringsskylorlag inte utan ministeriets tillstånd i ett finskt aktieskylorlag, som idkar annan näring än försäringsskylorörelse, ensamt eller tillsammans med andra försäringsskylorlag eller försäringsskylorörelser inneha aktiemajoriteten, majoriteten av rösttalet för alla aktier eller motsvarande bestämmanderätt i andra finska sammanslutningar.

Om ett utländskt försäringsskylorlag har bestämmanderätt av nämnd storlek i ett skolorlag som idkar annan näring än försäringsskylorörelse eller en därmed jämförbar verksamhet, kunde det anses bedriva annan näring än försäringsskylorörelse i Finland. Å andra sidan kan medlemsstaterna enligt artikel 18 i första skadeförsäringsskylordirektivet och artikel 21.1 i första livförsäringsskylordirektivet begränsa ett försäringsskylorlags val av tillgångar endast till den del det är fråga om tillgångar som täcker den försäringsskylortekniska ansvarsskulden eller att upprätthålla solvensen. Därför är det nödvändigt att även den finska lagstiftningen tillåter att ett utländskt försäringsskylorlag placerar tillgångar upp till 50 % i andra finska företag än sådana som bedriver försäringsskylorörelse.

I enlighet med den nu gällande lagen hindrar stadgandet i 4 mom. i varje fall inte ett utländskt försäringsskylorlag att äga ett bostads- eller fastighetsbolag och inte heller en samman-

slutning om sammanslutningens verksamhet kan anses ansluta sig till försäringsskylorörelsen och vara ändamålsenlig för denna.

Det föreslås att utom att begränsningen av innehav lindras skall även det tidigare stadgandet i 2 mom. ändras enligt förslaget till ändring av lagen om försäringsskylorlag så att när begränsningen tillämpas skall alla inhemska och utländska försäringsskylorlag och försäringsskylorörelser innehav i sammanslutning som verkar inom främmande branscher sammanräknas.

Tidigare innehav i företag som är verksamma inom en främmande bransch föreslås dock inte bli upplösta, utan enligt ikraftträdelsestadgandet får ett utländskt försäringsskylorlag, försäringsskylorlag eller försäringsskylorlag och försäringsskylorörelser tillsammans fortfarande inneha de aktier och garantiandelar som de haft innan lagen trädde i kraft. De kan dock inte öka sin andel utan tillstånd av social- och hälsovårdsministeriet.

Innehållet i paragrafens 5 mom. motsvarar i sak nuvarande 3 mom., dock så att i momentet föreslås att man vid beräkningen av innehavets storlek även beaktar de aktier och den bestämmanderätt som innehas av den pensionskassa som grundats av eller finns i samband med skolaget eller dess sidoskylorlag samt, om det utländska försäringsskylorlaget ingår i samma koncern som ett annat försäringsskylorlag som fått koncession i Finland, de aktier och den bestämmanderätt som innehas av den pensionskassa som grundats av eller finns i samband med detta andra skolorlag eller dess sidoskylorlag.

5 §. Beträffande försäringsskylorlagerna av EG:s medlemsstater stadgas det i artikel 6.1 och 6.2 i första skade- och i första livförsäringsskylordirektivet att varje medlemsstat för bedrivande av direkt försäringsskylorörelse inom sitt territorium skall föreskriva en officiell koncession som beviljas av den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat.

Beträffande försäringsskylorlag från tredje land har samma krav ställts i artikel 23.1 i första skadeförsäringsskylordirektivet och i artikel 27.1 i första livförsäringsskylordirektivet.

Till denna del behöver lagen alltså inte ändras, utan statsrådet beviljar fortfarande på begäran utländska försäringsskylorlag koncession.

Beträffande försäringsskylorlagerna av EG:s medlemsstater sägs det i artikel 10.4 i första skade- och i första livförsäringsskylordirektivet att

de nationella myndigheterna vid beviljande av koncession inte får beakta marknadens ekonomiska behov, med andra ord att de inte får förvägra koncession på grundval av en ändamålsenlighetsprövning. Vad detta beträffar finns det inte heller något behov att ändra 5 § 1 mom., för enligt tidigare praxis tolkas momentet så att statsrådet vid beviljande av koncession inte med stöd därav kan tillämpa den i direktivet förbjudna ändamålsenlighetsprövningen på utländska försäkringsbolag.

Avsikten är dock att till paragrafens 1 mom. som ett förtydligande foga ett stadgande som innehåller den redan nu tillämpade reciprocitetsprincipen och enligt vilket koncession dock kan avslås om en motsvarande koncession inte beviljas ett finskt försäkringsbolag i det utländska försäkringsbolagets hemland.

Förutsättningen för att koncession skall beviljas är enligt 2 mom. fortfarande att koncession endast beviljas för bedrivande av verksamhet i högst den omfattning som bolaget lagligen bedriver i sitt hemland. Detta stadgande som motsvarar de krav som ställts i artikel 10 b i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet (försäkringsbolag av EG:s medlemsstater) och i artikel 23.2 a i första skadeförsäkringsdirektivet och i artikel 27.2 a i första livförsäkringsdirektivet (försäkringsbolag från tredje land).

Koncessionen skall enligt artikel 7.1 och 7.2 i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet (försäkringsbolag av EG:s medlemsstater) gälla inom statens hela territorium, om sökanden inte anhåller om tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet inom endast en del av statens territorium. Koncessionen skall beviljas per försäkringsklass. Koncessionen skall täcka hela försäkringsklassen om sökanden inte önskar täcka endast en del av de risker som är förknippade med klassen.

Det föreslås därför att 2 mom. ändras så att koncession beviljas utländska försäkringsbolag för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper och att koncessionen endast på sökandens begäran kan begränsas att gälla en del av försäkringsklassen eller en del av finska statens territorium. I koncessionen för varje utländskt försäkringsbolag ingår således en utredning om till vilka i direktivet nämnda riskklasser försäkringsbolagets verksamhet hör. För närvarande beviljas koncessionen per försäkringsgren eller som en s.k. allmän koncession, varvid den omfattar alla försäkringsgrenar med de undan-

tag som anges i koncessionen. Med anledning därav skall till ikraftträdelsesstadgandena fogas stadganden om hur de redan etablerade försäkringsbolagens koncessioner skall anpassas till de föreslagna kraven.

Fastän de nämnda bestämmelserna i direktiven inte uttryckligen gäller försäkringsbolag från tredje land, är det motiverat att på dessa till denna del tillämpa samma förfaringsätt som på de inhemska försäkringsbolagen och de utländska EES-försäkringsbolagen.

Om rätten att bedriva lagstadgad försäkringsrörelse gäller dessutom vad som stadgas i speciallagstiftningen.

Till paragrafen fogas enligt förslaget ett nytt 4 mom., enligt vilket tidsbegränsad koncession endast på begäran kan beviljas ett utländskt EES-försäkringsbolag.

Enligt paragrafens 5 mom. skall ett utländskt EES-försäkringsbolag på förhand till social- och hälsovårdsministeriet anmäla om det har för avsikt att från sin representation i Finland i någon annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet börja bedriva sådan verksamhet som avses i förslaget till lag om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Det föreslås att till anmälan skall fogas en plan för den tilltänkta verksamheten. Momentet baserar sig på artikel 14 i andra skadeförsäkringsdirektivet och artikel 11 i andra livförsäkringsdirektivet.

6 §. Paragrafen gäller endast sådana utländska försäkringsbolag vars hemort finns utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I paragrafen uppräknas de handlingar och utredningar som ett sådant utländskt försäkringsbolag skall foga till sin koncessionsansökan. I huvudsak är förteckningen oförändrad. Enligt 1 mom. 1 punkten skall bolaget dock utom sin bolagsordning eller sina stadgar även förete en förteckning över styrelsemedlemmarna och bolagets högsta ledning, varför kraven till denna del är desamma som för ett utländskt EES-försäkringsbolag.

Boksluten, styrelsens verksamhetsberättelser och revisorerens utlåtanden fogas till verksamhetsplanen, om vilken social- och hälsovårdsministeriet ger närmare föreskrifter enligt direktiven (artikel 11.1 och 11.2, artikel 23.2 g i första skadeförsäkringsdirektivet, artikel 11.1 och 11.2, artikel 27.2 g i första livförsäkringsdirektivet). I verksamhetsplanen skall ingå bl.a. en utredning om arten av de risker som företaget har för avsikt att täcka, de allmänna

försäkringsvillkor och specialförsäkringsvillkor som tas i bruk, de premiegrunder som tillämpas på varje grupp inom affärsverksamheten, huvudprinciperna vid återförsäkring och en utredning om anläggningskostnaderna.

7 §. Paragrafen skall tillämpas endast på utländska EES-försäkringsbolag. Paragrafens innehåll baserar sig på artikel 10 i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet, vilken innehåller en förteckning över de handlingar och utredningar som den myndighet som beviljar koncession har rätt att fordra som bilagor till koncessionsansökan. Dessa är enligt paragrafens 1 mom.: 1) bolagsordningen eller stadgarna samt en förteckning över styrelsemedlemmarna och de personer som ingår i den verkställande ledningen (artikel 10.1 a i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet); ett bevis utfärdat av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemland varav framgår a) vilka försäkringsklasser som bolagets verksamhet i hemlandet enligt koncessionen får och b) när beviset utfärdas, i själva verket omfattar, c) att det utländska försäkringsbolaget har så mycket tillgångar att det fyller de minimisolvenskrav som ställs i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet, d) de beräknade anläggningskostnaderna och hur bolaget har för avsikt att täcka dem samt beträffande turistassistenten, vilka andra resurser (personal, utrustning) som finns under den tid assistansen tillhandahålls (artikel 10.1 b i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 7 i turistassistentdirektivet, artikel 10.1 b och artikel 11.1 e i första livförsäkringsdirektivet); 3) en plan för verksamheten i Finland (artikel 10.1 c i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet); ansökan om godkännande av generalagent (artikel 10.1 d i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet) och ansökan om fastställande av grunderna.

Med de i direktiven ställda minimisolvenskrav som nämns i paragrafens 1 mom. 2 c punkten avses att ett utländskt EES-försäkringsbolag som verksamhetskapital skall ha minst det garantibelopp (guarantee fund) som nämns i artikel 17 i första skadeförsäkringsdirektivet eller i artikel 20 i första livförsäkringsdirektivet. Om verksamhetskapitalets minimibelopp (minimum solvency margin) uträknat enligt artikel 16 i första skadeförsäkringsdirektivet eller artikel 19 i första livförsäkringsdirektivet dock är högre än garantibeloppet i de

ovan nämnda artiklarna, skall bolagets verksamhetskapital vara av minst samma storlek som det nämnda minimibeloppet av verksamhetskapitalet.

Enligt paragrafens 2 mom. skall ett utländskt EES-försäkringsbolag när det ansöker om en utvidgning av koncessionen till andra försäkringsklasser eller till andra delar av statens territorium till ansökan foga en verksamhetsplan och ett sådant av den behöriga myndigheten i hemlandet utfärdat bevis som avses i 1 mom. 2 punkten (artikel 10.2 i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet).

Enligt paragrafens 3 mom. meddelar social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskrifter om verksamhetsplanen. Föreskrifterna, som förklarats närmare i samband med 6 §, är desamma för alla försäkringsbolag.

7 a §. Enligt artikel 12 i det första skadeförsäkringsdirektivet och det första livförsäkringsdirektivet skall varje beslut om avslag på en ansökan om koncession åtföljas av en närmare motivering och ges företaget till känna. Varje medlemsstat skall tillåta sökanden att till domstol överklaga ett beslut om avslag på en ansökan om koncession.

Enligt lagens 47 § 1 mom. kan ett utländskt försäkringsbolag i den ordning som stadgas i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50) söka ändring i statsrådets eller social- och hälsovårdsministeriets beslut eller förordnande som meddelats med stöd av lagen. Eftersom statsrådet inte när det beviljar koncession kan utöva ändamålsenlighetsprövning, återstår alltid möjligheten att överklaga statsrådets avslagsbeslut hos högsta förvaltningsdomstolen.

Enligt artikel 12 i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet skall rätt till överklagande även stadgas med tanke på de fall där koncessionsansökan inte behandlats inom sex månader från den dag ansökan mottogs.

Det föreslås därför att till lagen fogas en ny 7 a §, enligt vilken social- och hälsovårdsministeriet skall giva sitt beslut inom sex månader efter det att ansökningen anhängiggjorts och de för avgörandet av ärendet behövliga handlingar och utredningar insänts.

Enligt paragrafens 2 mom. sökande av koncession skall ha rätt att överklaga ärendet hos högsta förvaltningsdomstolen, i enlighet med lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden, om beslutet inte givits inom den i 1 mom.

föreskriven tid. Med givande av beslut avses att beslutet har fattats inom föreskriven tid och är då tillgängligt för parten. I stället förutsätts det inte, att beslutet skall ha tillkännagivits till part inom sagda tid. Besvären anses då gälla ett avlagsbeslut med anledning av avsökkan.

Denna besvärsmöjlighet meddelas inte separat sökanden, utan han skall anskaffa från ministeriet en utredning, när ministeriet har fått hans ansökan eller en till den kompletterande utredning.

Besvären kan anföras så länge som något beslut i ansökan inte givits. Statsrådet skall meddela sitt beslut som givits efter att besvären anhängiggjorts till besvärmyndigheten, som skall beakta det vid behandlingen av saken.

Det föreslagna stadgandet innebär inte att man inte under tjänsteansvar skulle behöva ge beslut på en ansökan inom sex månader. Om ett beslut inte ges inom denna tid, kan sökande i stället för att anföra besvär invänta på beslutet, eftersom statsrådet fortfarande är skyldig att ge ett sådant.

9 §. Enligt artikel 10.1 d i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet skall ett försäkringsbolag av en EG-stat, vilket ansöker om koncession för att inleda sin verksamhet, till sin representant befullmäktiga ett ombud som har stadigvarande boningsort i värdlandet. Beträffande försäkringsbolagen från tredje land ingår stadgandet i artikel 23.2 d i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 27.2 d i första livförsäkringsdirektivet. Lagens stadganden om generalagenten motsvarar i huvudsak kraven i direktiven.

Enligt paragrafens 1 mom. skall generalagenten ha hemort i Finland. Detta betyder att han här skall ha sitt i lagen om befolkningsböcker (141/69) avsedda egentliga bo och hemvist.

Enligt artikel 10.1 d i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet kan på huvudagenten endast ställas sådana krav beträffande allmänt gott anseende eller yrkesmässiga kvalifikationer som tillämpas på styrelsemedlemmarna och direktörerna i ett inhemskt försäkringsbolag. Beträffande försäkringsbolag från tredje land har några gränser inte satts för kraven på yrkesmässiga kvalifikationer.

På grund av det ovan anförda föreslås det att paragrafens 1 mom. ändras så att på generalagenten ställs samma krav som på styrelsemedlemmarna och verkställande direktören i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag; generalagenten skall vara väl ansedd och

ha en sådan allmän kannedom om försäkringsverksamheten som anses vara behövlig med beaktande av försäkringsverksamhetens art och omfattning. En person som är omyndig eller meddelats näringsförbud eller som gått i konkurs får inte vara generalagent. En person kan inte anses vara väl ansedd om hans tidigare verksamhet, t.ex. att han har dömts för betydande ekonomiska brott, visar att han är uppenbart olämplig att vara generalagent.

I artikel 10.1 d i det första skade- och i första livförsäkringsdirektivet bestäms det att ifall en juridisk person är representant för ett utländskt försäkringsbolag, skall dess hemvist vara i värdlandet.

Med anledning därav skall paragrafens 2 mom. ändras så, att ett försäkringsbolag men även en annan finländsk juridisk person kan vara representant för ett utländskt försäkringsbolag. Även om samma harmoniseringsskyldighet inte gäller de försäkringsbolag vilkas hemort finns utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, är det inte nödvändigt att i detta hänseende ställa strängare krav på dem.

Om en sammanslutning är generalagent skall det enligt artikel 10.1 d i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet till sin representant utse en fysisk person som fyller de krav som ställs på generalagenten.

10 §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket social- och hälsovårdsministeriet har möjlighet att vid behov meddela närmare föreskrifter om generalagentens fullmakt och utredningen om kompetens. Ett sådant behov kan t.ex. uppstå om Lloyd's eller en annan sammanslutning av motsvarande slag anhåller om koncession i Finland. Då blir man tvungen att överväga hur ett sådant försäkringsföretag kan ge den generalagent som representerar företaget sådana befogenheter att han på det sätt som förutsätts i artikel 10.1 d i första skade- och i första livförsäkringsdirektivet kan ingå bindande rättshandlingar för företaget t.ex. i en rättegång.

13 §. Till följd av försäkringsdirektiven är utgångspunkterna för solvensstadgandena att kontrollen av de utländska EES-försäkringsbolagens solvens i sin helhet och således även i fråga om den verksamhet som bedrivs genom en representation i Finland, med undantag grunderna för beräkning av ansvarsskulden, utförs av bolagets hemlandets myndigheter. Med undantag av täckning av ansvarsskulden

kan representationens placeringsland inte heller kräva att tillgångar placeras inom dess territorium och således inte ställa särskilda krav på representationen beträffande kapitalet. Enligt artikel 6.3 i första skadeförsäkringsdirektivet sägs det uttryckligen att medlemsstaterna inte får föreskriva deposition eller ställande av säkerhet som villkor för koncession.

Därför gäller 13 — 13 d §§, som reglerar den solvens som krävs av ett utländskt försäkringsbolags representation i Finland, endast de utländska försäkringsbolag som har hemort utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Dessa minimikrav som gäller bolagens solvens ingår i artikel 23 och artikel 25 i första skadeförsäkringsdirektivet och i artikel 27 och artikel 29 i första livförsäkringsdirektivet. Direktiven hindrar dock inte att strängare förpliktelser intas i den nationella lagstiftningen.

Enligt artikel 23.2 e i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 27.2 e i det första livförsäkringsdirektivet är en av förutsättningarna för att koncession skall beviljas en representation att ett försäkringsbolag från tredje land har så mycket tillgångar i representationens placeringsland att de motsvarar minst hälften av garantibeloppets minimibelopp i ECU (minimum guarantee fund) som angetts i artikel 17.2 i första skadeförsäkringsdirektivet och i artikel 20.2 i första livförsäkringsdirektivet och att minst hälften av dessa tillgångar har deponerats som säkerhet i det land där representationen bedriver sin verksamhet. I denna proposition utgår man ifrån att de solvensstadganden som gäller försäkringsbolag från tredje land liksom nu är strängare än de krav i direktiven som gäller säkerheten (grundkapitalet).

Det föreslås att i paragrafen stadgas om det grundkapital som representationen för ett utländskt försäkringsbolag skall ha här.

I paragrafens 1 mom. skall stadgas hur mycket tillgångar ett utländskt försäkringsbolag alltid skall ha i Finland för den direkta försäkringsrörelse som bolaget här bedriver. De belopp som krävs i momentet är av samma storlek som det grundkapital som krävs av inhemska försäkringsbolag i 2 kap. 5 § 1 mom. enligt propositionen till lag om ändring av lagen om försäkringsbolag. Liksom i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag skall de belopp som anges i 13 § 1 mom. i den gällande lagen enligt förslaget höjas i enlighet

med utvecklingen i den allmänna prisnivån. Det föreslås också att de krav som gäller minimibeloppet för det grundkapital som fordras för att bedriva skadeförsäkringsrörelse ändras så att de motsvarar den indelning i skadeförsäkringsklasser som ingår i bilagan till det första skadeförsäkringsdirektivet och den däri senare gjorda ändringen.

Medlens minimibelopp skall fortfarande vara beroende av vilken typ av försäkringsrörelse bolaget tänker bedriva och grundkapitalets storlek skall fastställas enligt den försäkringsrörelse för vilken de högsta kraven ställs.

I paragrafens 2 mom. fastställs det grundkapital som skall finnas för ett utländskt försäkringsbolags representation i Finland, varmed avses det minimibelopp som nämns i 1 mom.

När bolaget verkat minst tre år i Finland kan social- och hälsovårdsministeriet enligt 3 mom. på bolagets begäran sänka det i 1 mom. stadgade kravet på grundkapital till högst hälften av de belopp som nämns i 1 mom. på samma sätt som det enligt gällande lag är möjligt beträffande säkerheten.

De belopp som anges i paragrafens 1 mom. kan enligt 4 mom. ändras genom förordning så att de motsvarar den utveckling som skett i den allmänna prisnivån. Stadgandet motsvarar lagens 13 § 6 mom.

13 a §. Enligt artikel 23.2 e i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 27.2 e i första livförsäkringsdirektivet kan ett försäkringsbolag från tredje land beviljas koncession för försäkringsrörelse bl.a. på det villkor att bolaget visar att det i det land där verksamheten bedrivs innehar tillgångar som motsvarar minst hälften av garantibeloppets minimibelopp (minimum guarantee fund) och att bolaget deponerar en fjärdedel av garantibeloppets minimibelopp som säkerhet i det land där verksamheten bedrivs. Under verksamheten skall dessutom de tillgångar som motsvarar verksamhetskapitalets minimibelopp (minimum solvency margin) till minst ett belopp motsvarande garantibeloppet (guarantee fund) finnas i det land där affärsverksamhet bedrivs och utöver detta inom gemenskapen (artikel 25.3 i första skadeförsäkringsdirektivet, artikel 29.3 i första livförsäkringsdirektivet).

Det föreslås att i paragrafens 1 mom. skall stadgas att av de tillgångar som nämns i 13 § skall ett belopp motsvarande hälften av representationens grundkapital på villkor som ministeriet bestämmer ställas som säkerhet i en

sådan depositionsbank eller i ett sådant filialkontor till ett utländskt kreditinstitut som fått koncession i Finland och som godkänts av social- och hälsovårdsministeriet.

I enlighet med det förslag till kreditinstitutlag (RP 295/1992 rd) avses med kreditinstitut i denna proposition en depositionsbank eller något annat aktiebolag, andelslag eller en hypoteksförening som yrkesmässigt av allmänheten skaffar depositioner och andra medel som skall återbetalas och för egen räkning erbjuder krediter och därmed jämförbar finansiering. Depositionsbanker är affärsbankerna, sparbankerna, andelsbankerna och Postbanken Ab.

Enligt paragrafens 2 mom. skall säkerhetens värde under verksamheten dock vara av minst samma storlek som verksamhetskapitalets minimibelopp (minimum solvency margin). Om säkerhetens minimibelopp uträknat på detta sätt är större än vad som krävdes när verksamheten startade, skall bolaget enligt förslaget höja säkerheten. Tillsynen över att stadgandet iakttas utövas på det sätt som stadgas i 22 § 3 mom., dvs. genom att tillsynsmyndigheten årligen fordrar intyg över säkerheten och grundkapitalet. Eftersom säkerhetens värde och de tillgångar som motsvarar grundkapitalet fortlöpande skall vara på minst den nivå som stadgas i 13 och 13 a §§, kan intyget vid behov även inkrävas oftare.

De belopp som krävs som säkerhet i paragrafens 1 mom. föreslås vara större än de minimikrav som direktiven ställer. Jämfört med den gällande lagen sjunker säkerhetskravet dock till denna del, det är ju endast hälften av värdet för det grundkapital som nämns i den gällande 13 § som enligt den föreslagna 13 a § skall ställas som grundsäkerhet. Resten av de tillgångar som motsvarar grundkapitalet kan ett utländskt försäkringsbolag placera i Finland utan att förvaltningen av dem begränsas.

Med anledning av paragrafens 2 mom. fylls alltid även de krav om tillgångarnas förvaringsplats som avses i artikel 25.3 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 29.3 i första livförsäkringsdirektivet.

Paragrafens 3 mom. motsvarar innehållsmässigt den gällande lagens 13 § 5 mom. varför någon ändring av kraven inte föreslås till denna del.

Enligt paragrafens 4 mom. kan social- och hälsovårdsministeriet vid behov meddela föreskrifter om placeringen av andra mot grund-

kapitalet svarande tillgångar än säkerheten. Även om placeringen av dessa tillgångar inte i princip begränsas på samma sätt som placeringen av säkerheten skall de ändå placeras så ändamålsenligt som möjligt med avseende på den direkta försäkringsrörelse som bolaget bedriver i Finland.

13 b §. Enligt artikel 23.2 f och artikel 25 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 27.2 f och artikel 29 i första livförsäkringsdirektivet skall det land där bolaget har sin verksamhet kräva att representationerna för försäkringsbolag från tredje land har det i direktivet nämnda verksamhetskapitalet i det land där verksamheten bedrivs (solvency margin).

Därför föreslås det att i paragrafens 1 mom. stadgas vad som avses med representationens verksamhetskapital. Definitionen är densamma som i 11 kap. 1 § i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag, dvs. att med representationens verksamhetskapital avses skillnaden mellan representationens tillgångar och skulder uträknad enligt de grunder ministeriet fastställt. Vid beräkningen av ministeriets verksamhetskapital beaktas dock endast de tillgångar och skulder som gäller den direkta försäkringsrörelse som ett utländskt försäkringsbolag bedriver i Finland (artikel 25.1 i första skadeförsäkringsdirektivet, artikel 29.1 i första livförsäkringsdirektivet), varav följer att dessa tillgångar och skulder alltid skall kunna redovisas särskilt ifall bolaget genom sin representation även idkar återförsäkring. Eftersom säkerheten enligt förslagets 15 § 2 mom. inte får användas som täckning för ansvarsskulden, är bolagets verksamhetskapital i allmänhet, om andra skulder gällande direktförsäkring inte finns och ansvarsskulden och dess täckning överensstämmer med lagens 15 §, alltid av minst samma storlek som säkerhetens värde vid respektive tidpunkt.

I paragrafens 2 och 3 mom. skall fastställas på vilket sätt den minimisolvens som krävs av de utländska skade- och livförsäkringsbolagen skall räknas ut. Verksamhetskapitalets minimibelopp och garantibeloppet skall i regel räknas ut på det sätt som stadgas i 11 kap. i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag, varför kraven till denna del är desamma som för inhemska försäkringsbolag. Garantibeloppets minimibelopp uppgår dock endast till hälften av de minimibelopp som stadgas i 11 kap. 3 § 2 mom. 1—4 punkten lagen om försäkringsbo-

lag och i 11 kap. 5 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag (artikel 25.2 i första skadeförsäkringsdirektivet, artikel 29.2 i första livförsäkringsdirektivet). Eftersom säkerhetens värde enligt det föreslagna 13 a § 2 mom. under verksamheten skall vara av minst samma storlek som verksamhetskapalets minimibelopp, räcker den lagenliga säkerheten därvid för att fylla minimikravet för verksamhetskapalet enligt paragrafens 2 och 3 mom.

13 c §. Paragrafen ersätter 4 mom. i lagens 13 §. Paragrafens 1 mom. motsvarar till sin avfattning 11 kap. 7 § i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag (solvenstesten). Det föreslås att innehållet i lagens 13 § 4 mom. utvidgas så att paragrafen ger social- och hälsovårdsministeriet befogenheter att av ett försäkringsbolag från tredje land kräva att det skall trygga de i Finland försäkrades intressen med beaktande av den sannolika fluktuationen i försäkringsutgifterna och dessutom av de risker som är förknippade med placeringsverksamheten och återförsäkringsskyddet. Till den del bolaget genom sin representation även idkar återförsäkring, befullmäktigar paragrafen ministeriet att likaså kräva att representationens verksamhet arrangeras så att de intressen som försäkrats med direkt försäkring inte äventyras av orsaker som föranleds av återförsäkringsrörelsen.

Det försäkringstekniska arrangerandet av risktäckningskapaciteten enligt denna paragraf gäller i främsta rummet det riskteoretiska minimibeloppet för det belopp som utjämningsbeloppet i ansvarsskulden och verksamhetskapalet enligt 13 b § i förslaget utgör tillsammans. Nivån för ett sådant minimibelopp beror för närvarande på omfattningen av den direkta försäkringsrörelse som bolaget bedriver i Finland och har enligt 13 § 4 mom. i den gällande lagen på riskteoretiska grunder beräknats vara 40 % av den direkta försäkringsrörelsens årliga premieinkomster.

Enligt paragrafens 2 mom. meddelar social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskrifter om paragrafens tillämpning.

13 d §. I artikel 26 — 29 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 30 och 32 i första livförsäkringsdirektivet ges företag, som har koncession att bedriva försäkringsrörelse i ett eller flera EG-medlemsstater, rätt att ansöka om särskilda förmåner. Avsikten med de förmåner som beviljas tillsammans är att representationen för en medlemsstat blir ett slags

generalrepresentation för de representationer som finns inom hela EG-området och att tillsynsmyndigheterna i landet i fråga har ansvaret för kontrollen av det utländska försäkringsbolagets solvens inom hela gemenskapen. Detta förutsätter att alla behöriga myndigheter i de EG-medlemsstater, där bolaget har verksamhet, samtycker till att ge dessa förmåner (artikel 26.2 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 30.3 i första livförsäkringsdirektivet).

På grund av det ovan anförda är det nödvändigt att till lagen foga en ny 13 d § enligt vilken social- och hälsovårdsministeriet, ifall ett utländskt försäkringsbolag har koncession att bedriva försäkringsrörelse även i en eller flera andra stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, enligt direktivet kan bevilja bolaget rätt till avvikelser från de krav som stadgas i 13 — 13 c §. Undantag kan således beviljas beträffande både grundkapitalets, säkerhetens och verksamhetskapalets belopp och placeringen av dem motsvarande tillgångar.

15 §. Både de utländska EES-försäkringsbolagen och försäkringsbolagen från tredje land skall enligt direktiven beräkna ansvarsskulden för den direkta försäkringsrörelse de bedriver i Finland. Ansvarsskulden beräknas enligt de nationella stadgandena (artikel 15 och 24 i första skadeförsäkringsdirektivet, artikel 17 och 28 i första livförsäkringsdirektivet).

Med anledning därav behöver endast några få ändringar göras i stadgandena om ansvarsskulden. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så, att en utländsk återförsäkringsgivare sätts i samma ställning som en finländsk återförsäkringsgivare när det gäller i vilken mån återförsäkringsgivares andel av ansvarsskulden godkänns som täckning för ansvarsskulden (artikel 15.3 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 17.3 i första livförsäkringsdirektivet).

För klarhetens skull skall det i 2 mom. anges att den säkerhet som avses i 13 a § inte kan användas som täckning för ansvarsskulden. Beträffande denna ändras alltså nuvarande praxis inte. Om den krävda säkerheten uppgår till ett belopp som är lägre än grundkapitalet enligt 13 a §, används alltså andra mot grundkapitalet svarande tillgångar än säkerheten vid behov som täckning för ansvarsskulden, om tillgångarna annars kan användas som täckning.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter angående platsen och uppehållsättet för den egendom som används som täckning. Som förtecknad egendom som kan användas som täckning kan alltså även godkännas sådan egendom som inte finns i Finland.

17 §. Stadgandet i paragrafens 3 mom. om att statsrådet kan begränsa eller återkalla ett utländskt försäkringsbolags koncession om bolaget inte inlett sin verksamhet enligt koncessionen inom tolv månader efter det koncessionen beviljades eller om bolaget lägger ned verksamheten för minst sex månader efter det koncessionen beviljades, motsvarar innehållsmässigt bestämmelsen i det tredje skadeförsäkringsdirektivet och det tredje livförsäkringsdirektivet. Med stöd av momentet önskar man hindra att koncession även innehas av andra försäkringsbolag än de som är verksamma. Ett motsvarande stadgande finns även i 14 kap. 5 § 5 mom. i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag.

18 a §. I förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag föreslås att inhemska livförsäkringsbolag skall få rätt att bevilja försäkringar av s.k. unit-linked typ. Med sådana försäkringar avses försäkringar i försäkringsklass 3 i den förteckning över försäkringsklasser som ingår i bilagan till det första livförsäkringsdirektivet. Enligt bilagan till direktivet omfattar försäkringsklass 3 sådana försäkringar som avses i klass 1 under punkterna a och b i samma bilaga (liv- och pensionsförsäkringar), vilkas förmåner genom försäkringsavtalen är anknutna till utvecklingen av vissa placeringar. I förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag föreslås att benämningen för denna försäkring skall vara fondförsäkring.

Också utländska livförsäkringsbolag skall enligt förslaget ges samma rätt att bedriva försäkringsrörelse i Finland. Det föreslås därför att till lagen fogas en ny 18 a §, enligt vilken specialstadgandena angående fondförsäkring i lagen om försäkringsbolag i tillämpliga delar även gäller utländska försäkringsbolag.

I förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag föreslås att till lagens 10 kap. fogas en ny 3 a §, enligt vilken täckningen av ansvarsskulden vid fondförsäkring skall hållas åtskiljs från annan täckning av ansvarsskulden och att stadgandena om täckning av ansvarsskulden i 10 kap. 3 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag inte skall tillämpas på dessa försäkringar.

Enligt förslaget skall social- och hälsovårdsministeriet meddela närmare föreskrifter om motsvarigheten mellan fondförsäkringen och den egendom som utgör täckning för denna samt om registreringen av täckningen.

Social- och hälsovårdsministeriet skall enligt förslaget också meddela närmare föreskrifter om vilket slags egendom värdeutveckling för fondförsäkringarna kan bindas till, fastställa vissa grunder som har samband med fondförsäkringar och kan beträffande dessa försäkringar bevilja undantag från de stadganden om livförsäkringsgrunder som ingår i 13 kap. 2—5 §§ lagen om försäkringsbolag (13 kap. 8 § förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag).

Vidare föreslås att för utländska försäkringsbolag också skall gälla de tillägg angående fondförsäkringar som skall göras i 15 kap. angående försäkringsbolags likvidation i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag. Avsikten med tilläggen är att vid en eventuell likvidation eller upplösning trygga de förmåner som fondförsäkringarna och de traditionella liv- och pensionsförsäkringarna omfattar. Enligt dessa stadganden hör även den egendom som täcker fondförsäkringarnas ansvarsskuld till ett särskilt administrationsbo och egendomen i detta administrationsbo skall före den delning av egendomen som avses i 15 kap. 14 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag först fördelas mellan fondförsäkringsbeståndet och annat försäkringsbestånd beaktande även fördelningens skälighet.

19 §. Det föreslås att paragrafens avfattning ändras så att social- och hälsovårdsministeriet även kan meddela sådana föreskrifter angående försäkringsmatematikers behörighet i ett utländskt försäkringsbolag som avviker från behörighetsvillkoren enligt lagen om försäkringsbolag. Sålunda kan ministeriet flexiblare överväga hurdana krav det skall ställas på en matematiker och om t.ex. en examen som avlagts i en annan stat helt eller delvis är tillräcklig för att fylla de stipulerade behörighetsvillkoren.

22 §. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafens 1 mom. ändras till vissa delar så att de motsvarar förslaget. Det föreslås också att en del av stadgandena i 1 mom. flyttas till de 2 och 3 mom. som fogas till paragrafen. I övrigt är momentet i sak oförändrat.

I paragrafens 2 mom. stadgas det som ett förtydligande att en representation, på samma

sätt som nu, skall uppgöra ett bokslut innefattande resultaträkning och balansräkning för varje räkenskapsperiod. Beträffande försäkringsbolag från tredje land förutsätts detta redan i artikel 23.2 c i första skadeförsäkringsdirektivet och i artikel 27.2 c i första livförsäkringsdirektivet.

Enligt förslaget skall bokslutet granskas på det sätt som ministeriet godkänt. Ministeriet kunde av det utländska försäkringsbolaget vid behov t.ex. kräva en utredning om behörigheten hos de revisorer som det anlitar.

Dessutom kan ministeriet på samma sätt som förut meddela de föreskrifter om bolagets bokföring som försäkringsverksamhetens speciella karaktär kräver.

Det föreslås att till paragrafen som ett 3 mom. flyttas det stadgande som enbart gäller försäkringsbolag från tredje land och som motsvarar det tidigare stadgandet i 1 mom., enligt vilket ett utländskt försäkringsbolag årligen skall förete ett intyg över att de tillgångar som motsvarar grundkapitalet och den ställda säkerheten är lagenliga.

23 §. Eftersom innehållet i 7 § skall ändras helt och hållet, skall 23 § 1 mom. 4 och 5 punkten, vilka hänvisar till denna, upphävas.

26 §. I paragrafen stadgas om de sanktioner som social- och hälsovårdsministeriet kan använda mot ett utländskt försäkringsbolag. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att därtill fogas en 3 punkt angående försäkringsbolag från tredje land i vilken det hänvisas till 13 — 13 b §§. I sak är ministeriets befogenheter till denna del oförändrade.

I artikel 22.2 b i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 26.2 b i första livförsäkringsdirektivet förutsätts det att en behörig myndighet kan återkalla den koncession myndigheten beviljat ett försäkringsbolag som har hemort i en EG-medlemsstat endast om bolaget allvarligt åsidosätter sina skyldigheter enligt gällande lagstiftning i det land där verksamheten bedrivs. Därför föreslås det att 2 mom. anpassas till innehållet i direktivet. Det är fortfarande endast statsrådet som kan återkalla en koncession.

I artikel 22.2 a i första skadeförsäkringsdirektivet och i artikel 26.2 a i första livförsäkringsdirektivet bestäms det att en behörig myndighet i en medlemsstat kan återkalla en av myndigheten beviljad koncession om företaget inte längre uppfyller villkoren för inledande av verksamheten. I paragrafens 3 mom. skall ingå

ett motsvarande stadgande. Momentet föreslås även bli ändrat så att den mening enligt vilken koncessionen kan återkallas om bolaget bedriver försäkringsrörelse i en väsentligt mindre skala än vad koncessionen ger rätt till, slopas som onödigt med anledning av ändringen i 17 § 3 mom.

26 a §. Paragrafen gäller samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna för försäkringsverksamheten i Finland och en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i vissa fall.

Enligt artikel 14 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 16 i första livförsäkringsdirektivet ansvarar myndigheten i försäkringsbolagets hemland för kontrollen av solvensen för bolagets hela affärsverksamhet. Medlemsstaterna skall dock i nära samarbete utöva tillsyn över den ekonomiska ställningen för de företag som fått koncession (artikel 13 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 15 i första livförsäkringsdirektivet).

Med anledning av de nämnda principerna ges i direktiven myndigheterna i representationens stationeringsland bindande bestämmelser som gäller förfaringsättet i vissa fall. Stadganden som motsvarar dessa har antagits under 26 a §.

För det första, innan ett utländskt EES-försäkringsbolags koncession kan återkallas, skall social- och hälsovårdsministeriet förhandla med de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemland (artikel 22.2 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 26.2 i första livförsäkringsdirektivet). Om representationens affärsverksamhet måste avbrytas innan förhandlingarna har slutförts, skall detta ofördröjligen meddelas tillsynsmyndigheter för försäkringsverksamheten i bolagets hemland.

För det andra, om ett utländskt EES-försäkringsbolags koncession i hemlandet återkallas, skall den koncession som beviljats bolaget i Finland återkallas på motsvarande sätt (artikel 22.1 i första skadeförsäkringsdirektivet, artikel 26.1 i första livförsäkringsdirektivet).

För det tredje, om tillsynsmyndigheten för ett utländskt EES-försäkringsbolags försäkringsverksamhet i hemlandet anhåller om det, skall social- och hälsovårdsministeriet begränsa bolagets rätt eller helt förbjuda bolaget att fritt förfoga över sina tillgångar i Finland under förutsättning att motsvarande åtgärder vidta-

gits i bolagets hemland (artikel 20.3 i första skadeförsäkringsdirektivet, artikel 24.3 i första livförsäkringsdirektivet).

Fastän denna paragraf inte gäller försäkringsbolag från tredje land, följer av 26 § 3 mom. i denna lag att i den händelse ett sådant bolags koncession återkallas i hemlandet så skall bolagets koncession i Finland återkallas på samma sätt.

26 b §. På grundval av denna paragraf samt 26 och 26 c §§ föreslås det att ett sådant tvåstegssystem för tillsyn av solvens av försäkringsbolag från tredje land som avses i artikel 20.2 och 20.3 samt artikel 27 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 24.2 och 24.3 samt artikel 31.2 i första livförsäkringsdirektivet skall tas i bruk för ett sådant försäkringsbolags representation i Finland. Om det verksamhetskapital som ett utländskt skadeförsäkringsbolags representation skall ha i Finland sjunker så att det underskrider verksamhetskapitalets minimibelopp i det föreslagna 13 b § 2 mom. eller om det verksamhetskapital som ett utländskt livförsäkringsbolags representation har i Finland sjunker så att det underskrider verksamhetskapitalets minimibelopp i det föreslagna 13 b 3 mom., skall bolaget ofördröjligen tillstålla social- och hälsovårdsministeriet för godkännande en plan för återställande av representationens sunda finansiella ställning (artikel 20.2 i första skadeförsäkringsdirektivet, artikel 24.2 i första livförsäkringsdirektivet).

Eftersom representationens verksamhetskapital i nämnda situation inte längre fyller de krav som ställts på det i 13 b §, skall ministeriet i enlighet med 26 § 1 mom. uppmana bolaget att rätta till förhållandet inom en viss tid. Om bolaget inte inom den tid ministeriet tilldelat kan fylla de krav som ställts på representationens verksamhetskapital i 13 b §, kan det som sådant anses vara ett sådant allvarligt åsidosättande av skyldigheter på grundvalen av vilka statsrådet kan återkalla bolagets koncession i Finland enligt 26 § 2 mom.

26 c §. Enligt 11 kap. 3 och 5 §§ i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag utgörs garantibeloppet av en tredjedel av försäkringsbolagets minimiverksamhetskapital, dock så att garantibeloppet skall vara minst lika stor som det minimibeloppet av garantibeloppet som avses i 11 kap. 3 § 2 mom. och 5 § 2 mom.. Enligt 13 b § 2 och 3 mom. i denna lag uträknas det garantibelopp som krävs av representationen för ett försäkringsbolag från

tredje land på det sätt som anges i förslaget till ändring av lagen om försäkringsbolag, dock så att garantibeloppets minimibelopp är endast hälften av de belopp i mark som krävs i 11 kap. 3 § 2 mom. 1—4 punkten och i 11 kap. 5 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag. Om det verksamhetskapital som krävs för en finska representation av ett skadeförsäkringsbolag från tredje land sjunker så att det underskrider garantibeloppet enligt det föreslagna 13 b 2 mom. eller om det verksamhetskapital som krävs för en finska representationen av ett livförsäkringsbolag från tredje land sjunker så att det underskrider garantibeloppet enligt det föreslagna 13 b § 3 mom., skall bolaget ofördröjligen tillstålla social- och hälsovårdsministeriet representationens kortsiktiga finansieringsplan för godkännande (artikel 20.3 i första skadeförsäkringsdirektivet, artikel 24.3 i första livförsäkringsdirektivet).

Då skall social- och hälsovårdsministeriet, såsom även i den situation som avses i 26 b §, enligt 26 § 1 mom. fastställa en tid för bolaget inom vilken det skall få sin solvens på den nivå som lagen förutsätter. Den fastställda tidsfristen skall i allmänhet vara kortare än vad som kan anses motiverat i den situation som avses i 26 b §.

I den situation som avses i 1 mom. kan ministeriet enligt paragrafens 2 mom. dessutom ta i sin besittning den egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda överlåtelse eller pantsättning av sådan egendom (artikel 20.3 i första skadeförsäkringsdirektivet, artikel 24.3 i det första livförsäkringsdirektivet).

27 §. I paragrafen uppräknas de situationer i vilka, utom den situation som nämns i 26 a § och 26 c § 2 mom., social- och hälsovårdsministeriet har rätt att begränsa ett utländskt bolags rätt att fritt förfoga över sina tillgångar.

Beträffande de försäkringsbolag som har hemort i en av EG:s medlemsstater har de situationer i vilka medlemsstaterna har rätt att begränsa försäkringsföretagets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar räknats upp i artikel 18.2 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 21.2 i första livförsäkringsdirektivet. Myndigheterna i den medlemsstat där ett sådant försäkringsbolag har sin generalagentur, kan enligt direktiven ingripa i försäkringsbolagets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar endast om ansvarsskuldens täckning inte uppfyller villkoren i stationeringslandets nationella lagstiftning.

Ett stadgande med detta innehåll föreslås ingå i paragrafens 1 mom., enligt vilket förut-sättningen för en begränsning av bolagets rätt att fritt förfoga över de tillgångar i Finland som är i bolagets besittning är att bolaget inte iakttar den uppmaning ministeriet ger med stöd av 26 § 1 mom. att komplettera den ställda täckningen. Om det är fråga om ett utländskt EES-bolag skall ministeriet, innan det vidtar nämnda åtgärder, underrätta tillsynsmyndighe-terna för försäkringsverksamheten i bolagets hemland om saken (artikel 20.1 i första skade-försäkringsbolaget, artikel 24.1 i första livförsäkringsbolaget).

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket social- och hälsovårdsministeriet har rätt att begränsa den rätt försäkringsbolag från tredje land har att fritt förfoga över sin egendom i Finland, om de tillgångar som motsvarar representationens grundkapital eller säkerhet inte fyller kraven i denna lag och bolaget inte följer den uppmaning att rätta till saken inom en viss tid som social- och hälso-vårdsministeriet gett med stöd av 26 § 1 mom. Till denna del är nuvarande praxis alltså oförändrad.

31 §. Det föreslås att paragrafens 2 mom. endast ändras så att den paragrafhänvisning som finns i momentet anpassas till förslaget.

35 §. I artikel 11 i andra skadeförsäkringsdi-rektivet och artikel 6 i andra livförsäkringsdi-rektivet ingår bestämmelser om överlåtelse av försäkringsbeståndet i sin helhet eller partiellt från ett försäkringsbolag till ett annat när det försäkringsbestånd som överläts har anknytning till två eller flera medlemsstater. I dessa bestämmelser förutsätts det att varje medlemsstat i de fall som uppräknats i direktiven, enligt förutsättningarna i den nationella lagstiftning- gen, berättigar de försäkringsföretag som finns inom dess territorium att helt eller delvis överlåta sitt försäkringsbestånd åt andra försäkringsföretag.

Därför föreslås det att till paragrafens 1 mom. fogas en mening i vilken det stadgas om den rätt ett utländskt försäkringsbolag, som fått koncession i Finland, har att överlåta det försäkringsbestånd som hänför sig till den försäkringsrörelse som bolagets representation i Finland bedriver också åt ett sådant utländskt försäkringsbolag som inte har fått koncession i Finland och om rätten att överta försäkrings- bestånd från ett sådant bolag. I förslaget har det ansetts vara ändamålsenligt att genom

förordning stadga om de fall där ett här etablerat utländskt försäkringsbolag helt eller delvis kan överlåta sitt försäkringsbestånd åt andra utländska försäkringsbolag eller helt eller delvis överta försäkringsbeståndet av så- dana försäkringsbolag.

Förslaget ger möjlighet att tillåta överlåtelse av försäkringsbestånd mellan försäkringsföretag även i andra fall än de som avses i nämnda direktiv. Om det genom förordning så stadgas kan det försäkringsföretag som överlåter eller mottar ett försäkringsbestånd även finnas utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. preciseras så att den anmälan om överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 16 kap. 5 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag, som skall göras efter det försäkringsbeståndet har överlåtits, endast behöver göras i en dagstidning som utkommer på det överlåtande bolags represen- tationens stationeringsort om det överlåtande bolaget har representation i Finland.

I övrigt tillämpas på överlåtelser av försäk- ringsbestånd mellan ett utländskt och ett in- hemskt eller mellan två utländska försäkrings- bolag vad som stadgas i 16 kap. 1, 3 och 5 §§ i lagen om försäkringsbolag om överlåtelse av försäkringsbeståndet i sin helhet eller partiellt. Ministeriet skall ge sitt samtycke till överlåtel- sen om överlåtelsen av försäkringsbeståndet i sin helhet eller partiellt inte kränker de förmå- ner som försäkringarna omfattar och om den inte anses äventyra en sund utveckling av försäkringsverksamheten. Ministeriet har rätt att till samtycket foga villkor som ministeriet anser vara nödvändiga för att trygga de för- måner försäkringarna omfattar eller en sund utveckling av försäkringsverksamheten. I dessa villkor kan man bl.a. förutsätta att överlåtelse av försäkringsbestånd skall meddelas i åtmins- tone en finsk dagstidning om det försäkrings- bestånd som överläts helt eller delvis är fin- ländskt.

Ministeriet kan i varje enskilt fall ändå bevilja försäkringsbolag tillstånd till avvikelse från förfarande som stadgas i 16 kap. lagen om försäkringsbolag till exempel om det är fråga om försäkringsbeståndet som inte hänför sig till försäkringsrörelse som bedrivs i Finland.

37 §. Det föreslås att 1 mom. 2 punkten i paragrafen med anledning av förslaget till ändring av 9 § 2 mom. ändras så att i registret även införs den som generalagent verksamma sammanslutningens namn och hemort samt

personuppgifterna för den fysiska person som sammanslutning utsett till sin representant.

41 §. Det föreslås att paragrafens 2 mom. med anledning av förslaget till ändring av 9 § 2 mom. ändras så att en stämning som gäller ett utländskt försäkringsbolag tillställs den person bolaget utsett till sin representant, om ett finskt sammanslutning är generalagent.

43 §. Det föreslås att paragrafen endast ändras så att hänvisningen till 3 § anpassas till ändringsförslaget. Paragrafens sakliga innehåll är oförändrat.

44 §. Paragrafens 1 mom. 2 punkt föreslås bli ändrad så att försummelse att uppgöra likvidationsberättelse betraktas som ett försäkringsbolagsförseelse enligt 45 §. Motsvarande ändring gjordes i lagen om försäkringsbolag i samband med delreformen av strafflagen (812/90). Det föreslås även att den nuvarande 3 punkten, som flyttas och blir punkt 2, ändras så att därtill fogas hänvisningar till 26 a och 26 c §§ i vilka, liksom i 27 §, ministeriet ges rätt att förbjuda överlåtelse eller pantsättning av den egendom som bolaget besitter i Finland. Brott mot förbud mot överlåtelse eller pantsättning betraktas således alltid som försäkringsbolagsbrott.

45 §. Det föreslås att paragrafen ändras så att hänvisningen till lagens 3 § anpassas till förslaget. Paragrafens sakliga innehåll är oförändrat till denna del. Till paragrafen fogas dessutom en ny 2 punkt, enligt vilken, i enlighet med vad ovan i motivering av 44 § har sagts, brott mot stadgandena angående uppgörande av likvidationsberättelse eller bokslut betraktas som försäkringsbolagsförseelse.

46 a §. I paragrafen stadgas om informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheterna i Finland och andra stater. Enligt artikel 13 i första skadeförsäkringsdirektivet och artikel 15 i första livförsäkringsdirektivet skall medlemsstaterna i nära samarbete utöva tillsyn över den finansiella situationen för de företag som erhållit koncession. Därför skall social- och hälsovårdsministeriet, utan hinder av 46 §, ha rätt att till tillsynsmyndigheterna för försäkringsverksamheten i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet överlåta uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten och som är nödvändiga för tillsynen. Eftersom betydelsen av det internationella samarbetet även annars håller på att öka inom försäkringsbranschen, bör det tillåtas att uppgifter även lämnas tillsynsmyndigheter-

na för försäkringsverksamheten i andra stater än de som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Rätt att lämna uppgifter föreligger dock endast när uppgifterna även i det mottagande landet omfattas av sekretessplikten.

Enligt förslaget kunde dessutom uppgifter som omfattas av sekretessplikten av social- och hälsovårdsministeriet lämnas åtals- och polismyndigheter för brottsutredning samt myndigheter som i lag ges rätt att få nämnda uppgifter.

46 b §. Det föreslås att denna paragraf intas med anledning av direktivet för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (91/308/EEG), nedan penningtvättdirektivet. Enligt motivering till direktivet skall kredit- och finansinstituten åläggas att särskilt noggrant undersöka all affärsverksamhet som enligt dem till sin karaktär högst sannolikt har samband med tvättning av pengar. I direktivet avses med finansinstitut utom försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsörelse och som har hemort inom EG:s område samt deras filialer, även de finansinstituts filialer inom gemenskapens område vilkas huvudkontor finns utanför gemenskapen. Även om direktivet egentligen endast gäller utländska livförsäkringsbolag, är det nödvändigt att stadga att 46 b § även gäller utländska skadeförsäkringsbolag eftersom det är möjligt att även dessa i vissa fall strävas att använda vid tvättning av pengar.

Tvättning av pengar definieras i direktivets artikel 1. Som tvättning av pengar anses uppsåtlig omvandling eller överföring av viss egendom, hemlighållande av dess rätta beskaffenhet, ursprung, belägenhet, art eller rörelser eller de rättigheter som är knutna till den, anskaffning av egendom, ägande och förfogande samt biträdande vid nämnda funktioner, i vetskap om att egendomen härrör från brottslig verksamhet eller från medverkan till sådan verksamhet och i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung. Om kriminalisering av tvättning av pengar har utlåtits en särskild regeringsproposition med förslag till komplettering av strafflagen med stadganden om narkotika brott (RP 180/1992 rd).

Det föreslås att man till denna del skall slopa sekretessplikten. I paragrafens 1 mom. skall ett utländskt försäkringsbolag förpliktas anmäla till social- och hälsovårdsministeriet om det har

anledning att betvivla det lagliga ursprunget av de medel som används till de tjänster som det betts om.

En sådan misstanke kan med fog uppstå om de tjänster som försäkringsbolaget bes om klart avviker från den allmänna praxis som råder inom försäkringsverksamheten t.ex. till storleken eller om de annars inte överensstämmer med kundens finansiella läge eller affärer. Enligt artikel 5 i penningtvättdirektivet skall finansiella instituten med särskilt uppmärksamhet granska alla transaktioner som de bedömer med särskilt stor sannolikhet kunna ha samband med tvättning av pengar. Utländska försäkringsbolag skall sålunda i varje enskilt fall sträva efter att med de tillbudsstående medlen utreda om det är fråga om en sådan affärstransaktion om vilken man skall göra anmälan enligt 1 mom. I stället skall av försäkringsbolag inte krävas kännedom om rekvisit för de gärningar som avses i strafflagen eller som annars enligt lagen är straffbara.

Försäkringsbolaget skall i enlighet med artikel 7 i penningtvättdirektivet anmäla sin misstanke till social- och hälsovårdsministeriet innan affärstransaktion slutförs, eller om förhandsanmälan skulle föranleda oskäligen olägenhet, ofördröjligen efter att affärstransaktion har slutförts. Föremålet för anmälan får inte underrättas om saken.

Enligt den särskilda regeringsproposition som gäller kriminalisering av tvättning av pengar är det också straffbart att underlåta att göra anmälan om tvättning av pengar. Genom att göra i 1 mom. avsedd anmälan till social- och hälsovårdsministeriet undviker försäkringsbolaget de påföljder som i strafflagen stadgas i fråga om underlåtelse att göra anmälan.

Utländska försäkringsbolag skall dessutom enligt paragrafens 2 mom. uppbevåra och vid behov på begäran till ministeriet överlämna de tillbudsstående uppgifter och handlingar som kan vara av betydelse när man utreder saken.

Enligt paragrafens 3 mom. skall ministeriet på basis av de uppgifter som anmälts till det eller som det fått i samband med tillsynsverksamheten överväga om det finns grundad anledning att misstänka att det är fråga om tvättning av pengar. Ministeriet kan i motsats till ett utländskt försäkringsbolag förutsättas ha kännedom om rekvisit för brottslig verksamhet. Om ministeriet med fog anser att det är fråga om att dölja eller utplåna medel som härrör från brott, dvs. tvättning av pengar,

skall det meddela saken vidare till förundersökningsmyndigheterna. Tvättning av pengar har definierats i enlighet med den ovan nämnda ändring av 32 kap. 1 § 2 mom. strafflagen som ingår i regeringens proposition.

För att förundersökningsmyndigheterna skall ha möjlighet att lägga beslag på medlen eller vidta andra säkerhetsåtgärder för den tid undersökningen varar, kan ministeriet enligt 4 mom. förordna att transaktionen avbryts för högst sju dagar, om det av skäl som hänför sig till undersökningen är behövt.

Enligt artikel 9 i penningtvättdirektivet skall i paragrafens 5 mom. stadgas att ministeriet eller de utländska försäkringsbolagen och deras personal befrias från det ekonomiska ansvar som förändleds av åtgärder enligt denna paragraf. Sålunda kan försäkringsbolaget eller ministeriet inte ställas inför ansvar i det fall att dess angivelse vid närmare undersökningar visar sig vara obefogad eller i fall kunden lider en ekonomisk förlust med anledning av saken. Stadgandet behövs för att de anmälningspliktiga inte skall ställas inför ekonomiskt ersättningsansvar för de åtgärder som denna lag och strafflagen å andra sidan förpliktat dem att vidta.

Eftersom penningtvättdirektivet innehåller detaljerade bestämmelser bl.a. om skyldigheten att identifiera kunderna, förvara identifikationerna och övriga handlingar samt om övriga förfaranden som det inte är ändamålsenligt att inkludera i lagen, föreslås i 6 mom. att social- och hälsovårdsministeriet skall meddela de närmare föreskrifter som behövs för genomförande av penningtvättdirektivet.

47 §. Det föreslås att paragrafens 2 mom. endast ändras så att de däri ingående paragrafhänvisningarna anpassas till förslaget.

48 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 48 a §, i vars 1 mom. ges en allmän fullmakt att genom förordning stadga om undantag från stadgandena i denna lag, när undantagen beror på internationella bi- eller multilaterala avtal.

Enligt paragrafens 2 mom. kan social- och hälsovårdsministeriet bevilja sådana undantag beträffande koassuransförsäkring, rättsskydds-försäkring och turistassistans eller meddela noggrannare föreskrifter angående nämnda försäkringsformer om undantagen eller föreskrifterna beror på avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. De i bilagan IX till EES-avtalet ingående och redan nämnda koassuransförsäkringsdirektivet (78/473/EEG) och

turistassistansdirektivet (84/641/EEG) samt EG-rådets direktiv av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättsskyddsförsäkring (87/344/EEG) innehåller så detaljerade bestämmelser om dessa försäkringsformer och försäkringsklasser att det mest ändamålsenliga är att de införs i den nationella lagstiftningen som ministeriets föreskrifter. Sådana saker är t.ex. de frågor som gäller definitionen av koassuranverksamhet inom gemenskapen och försäkringsbolagens deltagande i en sådan verksamhet, definitionen av turistassistans som betraktas som en försäkringsklass som kräver koncession samt valet av ombud i samband med rättsskyddsförsäkring och annat skydd för den försäkrade.

2 Närmare stadganden och bestämmelser

Enligt lagförslaget skall genom förordning stadgas om utländska försäkringsbolags rätt att överlåta försäkringsbestånd helt eller delvis till ett annat utländskt försäkringsbolag eller att ta emot försäkringsbestånd helt eller delvis från ett sådant bolag. Därutöver skall social- och häsovårdsministeriet meddela närmare föreskrifter bl.a. om försäkringsklasserna, verksamhetsplanen, ett sådant försäkringsmatematikers behörighet som är anställd hos ett utländskt försäkringsbolag, verkställigheten av penningtvättedirektivet samt koassuransförsäkringen, turistassistans och rättsskyddsförsäkringen. Ministeriet skall också meddela närmare föreskrifter om beräkningen av ansvarsskulden och bevarandet av täckningen, om beräkningen av verksamhetskapitalet och om solvenstest. Dessutom kan ministeriet vid behov meddela före-

skrifter om utfärdandet av fullmakt för generalagent för ett utländskt försäkringsbolag och placeringen av övriga medel som motsvarar grundkapitalet än av säkerheten.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som EES-avtalet. Om tidpunkten för lagens ikraftträdande stadgas närmare genom förordning.

Såsom det anförts ovan skall koncessionerna för de redan etablerade utländska försäkringsbolagen anpassas till de föreslagna stadgandena. Detta föreslås bli genomfört så att social- och häsovårdsministeriet åläggs att inom två år efter det lagen trätt i kraft, på grundval av försäkringsbolagets tidigare verksamhet i sitt koncessionsregister införa hurdan verksamhet enligt försäkringsklasserna och klassgrupperna de etablerade försäkringsbolagen får bedriva efter den i registret införda ändringen. Innan koncessionen ändras skall ministeriet höra det utländska försäkringsbolaget i fråga.

En redogörelse för ikraftträdelsestadgandet angående ägande av sammanslutning som är verksam inom en främmande bransch har lämnats i samband med 3 § i lagen.

Ett utländskt försäkringsbolag som är verksam när den nya lagen träder i kraft skall enligt förslaget inom ett år från det lagen trädde i kraft bringa grundkapitalet, säkerheten, verksamhetskapitalet och solvensen hos bolagets representation i Finland i överesstämmelse med de kapitalkrav som stadgas i 13—13 c §§ i den nya lagen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 30 juni 1989 om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland (635/89) 23 § 1 mom. 4 och 5 punkten,

ändras 1 §, 2 § 2 mom., 3 §, 5 § 1 och 2 mom., 6 § 1 mom., 7, 9, 13 och 15 §§, 17 § 3 mom., 19 § 1 mom., 22 §, 23 § 1 mom. 3 punkten, 26 § 1—3 mom., 27 §, 31 § 2 mom., 35 § 1 och 2 mom., 37 § 1 mom. 2 punkten, 41 § 2 mom., 43 § 1 mom. 1 punkten, 44 och 45 §§ och 47 § 2 mom. samt fogas till lagen en ny 1 a §, till 2 § ett nytt 3 mom., till 5 § nya 4 och 5 mom., till 6 § ett nytt 4 mom., till lagen en ny 7 a §, till 10 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 13 a—13 d, 18 a, 26 a—26 c, 46 a, 46 b, och 48 a §§ som följer:

1 §

Utländska försäkringsbolag har rätt att bedriva försäkringsrörelse i Finland i enlighet med denna lag.

Vad denna lag stadgar om utländska försäkringsbolag gäller på motsvarande sätt andra med dem jämförbara utländska försäkringsföretag.

Denna lag tillämpas inte på

- 1) återförsäkringsrörelse,
- 2) verksamhet enligt lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster (/),
- 3) verksamhet som avses i lagen om försäkringsmäklare (/) eller
- 4) koassuransverksamhet som avses i EG-rådets direktiv om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen (78/473/EEG), till vilket hänvisas i bilaga IX till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) och som ett utländskt försäkringsbolag med hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet deltar i från ett utländskt driftställe i annan egenskap en ledande försäkringsgivare.

1 a §

På ett utländskt försäkringsbolag som har hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*utländskt EES-försäkringsbolag*) tillämpas inte 6 §, 13—13 d §§, 15 § 2 mom., 16 § 1 mom., 22 § 3 mom., 23 § 1 mom. 2 punkten, 26 § 1 mom. 3 punkten, 26 b och 26 c §§, 27 § 2 mom. och 31 § 2 mom.

2 §

För sin verksamhet i Finland skall bolaget här grunda en agentur eller en filial (*represen-*

tation) som leds av en generalagent som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt.

Som representation betraktas även ett kontor som förestås av bolagets egen personal och en person som bedriver självständig verksamhet och har en stående fullmakt att företräda bolaget på samma sätt som en agentur.

3 §

Ett utländskt försäkringsbolag som har fått koncession i Finland får inte här idka annan näring än försäkringsrörelse.

Ett utländskt försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsrörelse (*utländskt livförsäkringsbolag*) får inte här bedriva annan försäkringsrörelse än livförsäkring och återförsäkring av livförsäkring. Ett utländskt försäkringsbolag som bedriver skadeförsäkringsrörelse (*utländskt skadeförsäkringsbolag*) får inte här bedriva annan försäkringsrörelse än skadeförsäkring. Vad denna lag stadgar om utländskt skadeförsäkringsbolag gäller även ett sådant utländskt försäkringsbolag som i sitt hemland bedriver både liv- och skadeförsäkringsrörelse.

Med *livförsäkring* avses verksamhet som hör till de livförsäkringsklasserna 1—4 i EG-rådets första direktiv om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse (79/267/EEG) till vilket hänvisas i bilaga IX till EES-avtalet. Med *skadeförsäkring* avses verksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna i EG-rådets första direktiv om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (73/239/EEG), till vilket hänvisas i bilaga IX till EES-avtalet samt

återförsäkring. Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om försäkringsklasserna.

Ett utländskt försäkringsbolag som fått koncession i Finland får inte ensamt eller tillsammans med andra försäkringsbolag eller försäkringsföreningar utan social- och hälsovårdsministeriets tillstånd inneha aktiemajoriteten eller majoriteten av röstetalet för samtliga aktier i ett finskt aktiebolag, som idkar annan näring än försäkringsrörelse, om bolagets verksamhet inte kan anses ansluta sig till försäkringsrörelsen och vara ändamålsenlig för denna eller bolaget inte är ett bostads- eller fastighetsbolag. Vad som ovan stadgas om aktiemajoriteten och röstetalet för aktier i ett aktiebolag tillämpas även på motsvarande bestämmanderätt i en annan finsk sammanslutning. Har försäkringsbolaget mer än hälften av det röstetal som aktierna medför i ett sådant finskt aktiebolag eller motsvarande bestämmanderätt i en sådan annan finsk sammanslutning, som idkar annan näring än försäkringsrörelse, används om nämnda aktiebolag eller sammanslutning i denna lag benämningen sidobolag.

När begränsningen enligt 4 mom. tillämpas på ett utländskt försäkringsbolag, beaktas även de aktier och den bestämmanderätt som innehas av bolagets sidobolag samt en pensionsstiftelse eller pensionskassa som grundats av eller som finns i samband med bolaget och dess sidobolag. Om ett utländskt försäkringsbolag hör till samma koncern som ett annat försäkringsbolag som har fått koncession i Finland, skall på motsvarande sätt utöver de aktier och den bestämmanderätt som innehas av detta andra försäkringsbolag även beaktas de aktier och den bestämmanderätt som innehas av bolagets sidobolag och en pensionsstiftelse eller en pensionskassa som grundats av eller finns i samband med bolaget och dess sidobolag.

5 §

Statsrådet beviljar på ansökan koncession för utländska försäkringsbolag, om den planerade försäkringsrörelsen inte bedöms äventyra en sund utveckling av försäkringsväsendet. Koncession kan dock förvägras om motsvarande koncession inte beviljas ett finskt försäkringsbolag i det utländska försäkringsbolagets hemland.

Koncessionen kan gälla högst en lika omfattande försäkringsrörelse som den som bolaget lagligen bedriver i sitt hemland. Koncession

beviljas för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper. Koncessionen kan på sökandens begäran begränsas till att gälla endast en del av en försäkringsklass eller en del av finska statens territorium. Om rätten att bedriva lagstadgad försäkringsrörelse gäller dessutom vad som stadgas särskilt.

— — — — —
Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan endast på sökandens begäran beviljas koncession för en bestämd tid.

Om ett utländskt EES-försäkringsbolag har för avsikt att från sin representation i Finland fritt tillhandahålla försäkringstjänster i någon annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall det innan verksamheten inleds göra anmälan om detta till social- och hälsovårdsministeriet och till anmälan foga en plan för den tilltänkta verksamheten.

6 §

Ett utländskt försäkringsbolag skall till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar:

1) sin bolagsordning eller sina stadgar samt en förteckning över styrelsemedlemmarna och bolagets högsta ledning,

2) ett intyg om att bolaget i sitt hemland bedriver sådan försäkringsrörelse som avses i ansökan och om hur länge bolaget har bedrivit den,

3) ett besked av en sådan myndighet i bolagets hemland som motsvarar försäkringsinspektionen om huruvida myndigheten under de tre senaste åren har tilldelat bolaget anmärkning med anledning av dess verksamhet och vad en eventuell anmärkning har inneburit,

4) en plan för verksamheten i Finland (*verksamhetsplan*),

5) en sådan ansökan om godkännande av en generalagent som nämns i 10 §,

6) en utredning om att de handlingar som inlämnas på bolagets vägnar är uppgjorda enligt lagarna i bolagets hemland och att de har utfärdats av en behörig person,

7) ett intyg om att representationen har tillgångar som motsvarar det grundkapitalet som avses i 13 § och att en säkerhet som avses i 13 a § har ställts och

8) en ansökan om att de grunder som avses i 14 och 18 §§ skall fastställas.

— — — — —
Social och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om verksamhetsplanen.

7 §

Ett utländskt EES-försäkringsbolag skall till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar:

1) sin bolagsordning eller sina stadgar samt en förteckning över styrelsemedlemmarna och bolagets högsta ledning;

2) ett intyg av en behörig myndighet i bolagets hemland varav framgår

a) de försäkringsklasser och klassgrupper beträffande vilka bolaget har rätt att bedriva verksamhet,

b) de försäkringsklasser och klassgrupper beträffande vilka försäkringsbolaget bedriver verksamhet när intyget ges,

c) att bolaget fyller de minimikrav som ställs på ett försäkringsbolags solvens i EG-rådets första direktiv om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse och EG-rådets första direktiv om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring, och till vilka hänvisas i bilagan IX till EES-avtalet,

d) en kalkyl över anläggningskostnaderna för administrationen och försäljningsorganisationen samt för ändamålet avsatta tillgångar och, om bolaget i Finland önskar bedriva verksamhet som hör till skadeförsäkringsklass 18 (*tourist-assistans*), de resurser som den som tillhandahåller den utlovade assistansen har till sitt förfogande, samt

3) en verksamhetsplan som avses ovan i 6 § 1 mom. 4 punkten samt ansökningen som avses i 5 och 8 punkten.

Om ett utländskt EES-försäkringsbolag ansöker om utvidgning av koncessionen, skall till ansökan fogas en verksamhetsplan samt ett intyg som avses i 1 mom. 2 punkten.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om verksamhetsplanen.

7 a §

Statsrådet skall inom sex månader efter att ansökningen anhängiggjorts och de för avgörandet av ärendet behövliga handlingarna och utredningarna ingivits besluta om koncession skall beviljas eller förvägras.

Om ett beslut inte har givits inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden anföra besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansö-

kan har givits. Statsrådet skall underrätta besvärinstansen om att beslutet har givits. I fråga om anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar lagen om ändringsökande i förvaltningsärenden (154/50).

9 §

Generalagenten skall ha hemort i Finland. Den som är omyndig eller försatt i konkurs eller som har meddelats näringsförbud får inte vara generalagent. Generalagenten skall vara väl ansedd och ha sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av det utländska försäkringsbolagets verksamhet i Finland.

Generalagenten kan även vara en finsk samslutning, som till sin representant skall utse en fysisk person som fyller de krav som ställs i 1 mom.

10 §

Ministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om den fullmakt som skall ges generalagenten och den utredning som nämns i 1 mom.

13 §

Ett utländskt försäkringsbolag skall för den direkta försäkringsrörelse som det bedriver i Finland alltid här ha tillgångar som uppgår till minst

1) 14 000 000 mark för livförsäkringsrörelse,
2) 14 000 000 mark för försäkringsrörelse som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—16 och

3) 7 000 000 mark för annan försäkringsrörelse.

Det minimibelopp av tillgångar som avses i 1 mom. kallas i denna lag representationens grundkapital.

När bolaget har varit verksamt i Finland i tre år kan social- och hälsovårdsministeriet på ansökan, med beaktande av rörelsens omfattning och art, godkänna ett grundkapital som är mindre än den som anges i 1 mom., men som dock skall vara minst hälften av det belopp som anges i lagrummet. Ministeriet kan återkalla eller ändra sitt godkännande.

De belopp som nämns i 1 mom. kan genom förordning ändras på ett sätt som motsvarar utvecklingen av den allmänna prisnivån.

13 a §

Av representationens grundkapital skall på de villkor som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer minst hälften deponeras som säkerhet i en sådan finsk depositionsbank eller i ett sådant sidokontor till ett utländskt kreditinstitut med koncession i Finland som ministeriet godkänt.

Medan verksamheten pågår skall värdet av säkerheten dock alltid vara minst lika stort som verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 13 b § 2 eller 3 mom.

Säkerheten skall bestå av sådana värdepapper eller förbindelser som ministeriet har godkänt som säkerhet. Bolaget kan enligt vad ministeriet bestämmer byta värdepapper eller förbindelser eller få sådana tillbaka. Bolaget skall se till att säkerhetens värde inte underskrider det minimibelopp som nämns i 1 och 2 mom.

Ministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om placeringen av andra mot grundkapitalet svarande tillgångar än säkerheten.

13 b §

Med representationens verksamhetskapital avses det belopp varmed tillgångarna i samband med den direkta försäkringsrörelse som ett utländskt försäkringsbolag bedriver i Finland, med beaktande av deras art och uppskattade enligt de grunder som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet, skall anses överskrida skulderna i samband med den direkta försäkringsrörelse som bolaget bedriver i Finland.

Verksamhetskapitalets minimibelopp, som fastställs på grundvalen av den direkta försäkringsrörelse som ett utländskt skadeförsäkringsbolag bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 2 § lagen om försäkringsbolag och garantibeloppet enligt 3 § i nämnda kapitel. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 3 § 2 mom. 1—4 punkten lagen om försäkringsbolag.

Verksamhetskapitalets minimibelopp, som fastställs på grundvalen av den direkta försäkringsrörelse som ett utländskt livförsäkringsbolag bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 4 § lagen om försäkringsbolag och garantibeloppet enligt 5 § i nämnda kapitel. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 5 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

13 c §

Representationens verksamhetskapital, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar representationens solvens skall ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna med beaktande av de sannolika växlingarna i intäkter och kostnader samt andra kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av 1 mom.

13 d §

Om ett utländskt försäkringsbolag har koncession att bedriva försäkringsrörelse i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, kan social- och hälsovårdsministeriet på bolagets ansökan bevilja bolaget rätt att avvika från de krav som stadgas i 13—13 c §§, om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom samarbetsområdet ansvarar för solvenskontrollen av hela den direkta försäkringsrörelse som bolaget bedriver inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

15 §

Ansvarsskulden skall tackas och täckningen förtecknas i enlighet med social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter. Den förtecknade täckningen skall bestå av värdepapper eller förbindelser eller annan egendom som ministeriet godkänner. Med den förtecknade täckningen jämställs

1) återförsäkringsgivarens ansvar för den ansvarsskuld som nämns i 14 §, högst till det belopp som ministeriet har godkänt och

2) de delar av utestående premier som vid beräkning av premieansvaret har antagits vara betalda.

Den säkerhet som avses i 13 a § får inte användas som täckning för ansvarsskulden.

Den egendom som utgör den förtecknade täckningen skall förvaras enligt vad ministeriet bestämmer närmare.

17 §

— — — — —

Har bolaget inte inlett verksamheten enligt koncessionen inom 12 månader efter att koncessionen beviljades eller lägger bolaget ner verksamheten för minst sex månader efter att koncessionen beviljades, kan statsrådet begränsa koncessionen eller återkalla den.

18 a §

Vad som stadgas om fondförsäkring i lagen om försäkringsbolag, gäller i tillämpliga delar även den verksamhet som avses i livförsäkringklass 3 och som ett utländskt försäkringsbolag bedriver i Finland.

19 §

För uppgörande av försäkringstekniska beräkningar och utredningar skall ett utländskt försäkringsbolag ha en försäkringsmatematiker. Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om försäkringsmatematikerns behörighet.

22 §

Ett utländskt försäkringsbolag skall enligt ett av social- och hälsovårdsministeriet fastställt formulär årligen göra upp en berättelse över representationens verksamhet och ställning samt enligt ministeriets föreskrifter en redogörelse för beräklandet av ansvarsskulden och, om det är fråga om ett livförsäkringsbolag, utföra en undersökning av försäkringsrörelsen. Till berättelsen skall fogas ett intyg om att täckningen motsvarar kraven i 15 §. Generalagenten skall inom den tid som ministeriet bestämmer tillställa ministeriet de handlingar som avses här.

Representationen skall för varje räkenskapsperiod uppgöra ett bokslut som omfattar resultaträkning och balansräkning. Bokslutet skall granskas på det sätt som ministeriet godkänner. Ministeriet har utan hinder av vad som stadgas på annat ställe i lag rätt att meddela sådana föreskrifter om bolagets bokföring som behövs med hänsyn till försäkringsverksamhetens speciella karaktär.

Ett utländskt försäkringsbolag skall dessutom till den berättelse som avses i 1 mom. foga ett intyg om att de tillgångar som motsvarar grundkapitalet och den ställda säkerheten motsvarar kraven i 13 och 13 a §§.

23 §

Generalagenten skall utan dröjsmål tillställa social- och hälsovårdsministeriet

3) meddelande om anmärkningar som bolaget har tilldelats av den myndighet i bolagets hemland som motsvarar försäkringsinspektionen, samt

26 §

Social- och hälsovårdsministeriet kan tilldela ett utländskt försäkringsbolag anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till ett sakförhållande eller förbjuda bolaget att fortsätta med ett förfarande som ministeriet anser vara felaktigt,

1) om bolaget inte följer lag, koncessionen, bolagsordningen eller stadgarna, de grunder som har fastställts för försäkring eller stadganden och bestämmelser som har utfärdats med stöd av denna lag,

2) om täckningen av ansvarsskulden inte längre stämmer överens med denna lag,

3) om de tillgångar som motsvarar representationens grundkapital, den ställda säkerheten eller verksamhetskapitalet inte längre stämmer överens med denna lag eller

4) om missbruk har framkommit i bolagets verksamhet.

Rättar sig bolaget inte efter en uppmaning eller ett förbud som avses ovan i denna paragraf, kan ministeriet förbjuda bolaget att bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till, och är åsidosättandet av skyldigheterna grovt, kan statsrådet begränsa eller återkalla bolagets koncession.

Om det har skett sådana förändringar i de förhållanden som rädde när koncessionen beviljades att koncession inte längre skulle kunna beviljas eller om förutsättningarna för att starta koncessionen inte längre fylls, kan statsrådet begränsa eller återkalla koncessionen.

26 a §

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolags koncession återkallas skall social- och hälsovårdsministeriet höra den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemland. Om den koncession som har beviljats ett EES-försäkringsbolag i dess hemland återkallas, skall bolagets koncession i Finland återkallas på motsvarande sätt. Om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i EES-försäkringsbolagets hemland har förbjudit bolaget att fritt disponera över sina tillgångar eller begränsat bolagets rätt till det, skall ministeriet på denna myndighets begäran vidta motsvarande åtgärder i Finland.

26 b §

Om det verksamhetskapital som krävs av ett

utländskt försäkringsbolags representation i Finland underskrider det minimibeloppet enligt 13 b § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål överlämna till social- och hälsovårdsministeriet för godkännande en plan för att återställa en sund finansiell ställning för representationen.

26 c §

Om det verksamhetskapital som krävs av ett utländskt försäkringsbolags representation i Finland underskrider det garantibelopp enligt 13 b § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål överlämna till social- och hälsovårdsministeriet för godkännande en plan avseende kortfristig finansiering för representationen.

I en situation som avses i 1 mom. kan ministeriet helt eller delvis omhändertaga egendom som bolagets besitter i Finland eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom.

27 §

Om ett utländskt försäkringsbolag inte har rättat sig efter en sådan uppmaning att komplettera sin täckning som social- och hälsovårdsministeriet har givit med stöd av denna lag, kan ministeriet av egendom som bolaget besitter i Finland omhändertaga en andel som motsvarar det bristande beloppet eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom. Om det är fråga om ett utländskt EES-försäkringsbolag skall ministeriet underrätta tillsynsmyndigheten för försäkringsverksamheten i bolagets hemland om saken innan det vidtar åtgärder.

Om ett utländskt försäkringsbolag inte har rättat sig efter en sådan uppmaning att komplettera de tillgångar som motsvarar representationens grundkapital eller säkerhet som social- och hälsovårdsministeriet har givit med stöd av denna lag, har ministeriet rätt att vidta de åtgärder som nämns i 1 mom.

31 §

När bolaget visar att det har uppfyllt sina förpliktelser enligt 16 § eller annars lagligen befriats från dem, har det rätt att få tillbaka de tillgångar som enligt 13 a § ställts som säkerhet.

35 §

Ett utländskt försäkringsbolag (*överlåtande bolag*) som har koncession att bedriva försäk-

ringsrörelse i Finland kan med social- och hälsovårdsministeriets samtycke helt eller delvis överlåta det försäkringsbestånd som hänför sig till dess försäkringsrörelse i Finland till ett finskt försäkringsbolag eller till ett annat utländskt försäkringsbolag (*övertagande bolag*) som har koncession att bedriva sådan försäkringsrörelse i Finland. Ett utländskt försäkringsbolag som har fått koncession i Finland kan i de fall som stadgas genom förordning med ministeriets samtycke och på villkor fastställda av ministeriet helt eller delvis överlåta försäkringsbeståndet av bolagets representation i Finland till ett annat utländskt försäkringsbolag eller av ett sådant utländskt försäkringsbolag helt eller delvis överta försäkringsbeståndet.

Vad 16 kap. 3 och 5 §§ lagen om försäkringsbolag stadgar om överlåtelse av försäkringsbeståndet gäller i tillämpliga delar sådan överlåtelse av försäkringsbeståndet eller en del av det som avses i 1 mom., om inte ministeriet beviljar undantag. Det överlåtande bolaget skall dock inte förpliktas att underrätta delägarna i bolaget om kungörelse som avses i 16 kap. 3 § 2 mom. i nämnda lag. Vad 16 kap. 5 § 2 mom. i nämnda lag stadgar om det överlåtande bolagets hemort skall tillämpas på den ort där bolaget har sin representation, om bolaget har representation i Finland.

37 §

Social- och hälsovårdsministeriet skall föra ett register över utländska försäkringsbolag som har fått koncession här. För varje sådant bolag antecknas i registret

2) generalagentens fullständiga namn, nationalitet och hemort samt, om ett finskt sammanslutning är generalagent för bolaget, sammanslutningens namn och hemort samt den persons fullständiga namn, nationalitet och hemort som sammanslutningen utsett till sin representant,

41 §

En stämning anses ha tillställts bolaget när den har delgivits generalagenten. Om ett finskt bolag är generalagent, anses stämningen på motsvarande sätt ha blivit överlämnad när den har delgivits den person som sammanslutningen utsett till sin representant.

43 §

Den som

1) för ett utländskt försäkringsbolags räkning bedriver försäkringsrörelse i Finland utan koncession eller i strid med 3 § 1 eller 2 mom. eller

 skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag stadgar om olovligt bedrivande av försäkringsrörelse.

44 §

Den som

1) ger social- och hälsovårdsministeriet oriktiga upplysningar i en handling som skall lämnas in enligt denna lag eller

2) i strid med förbud som ministeriet utfärdat med stöd av 26 a, 26 c eller 27 § överlåter eller pantsätter egendom som bolaget besitter i Finland

skall dömas till straff enligt vad lagen om försäkringsbolag stadgar om försäkringsbolagsbrott.

45 §

Den som

1) i fall som avses i 3 § 4 mom. underlåter att ansöka om social- och hälsovårdsministeriets tillstånd eller

2) bryter mot stadgandena i denna lag angående uppgörande av bokslut eller likvidationsberättelse

skall dömas till straff enligt vad lagen om försäkringsbolag stadgar om försäkringsbolagsförseelse.

46 a §

Utän hinder av vad som stadgas i 46 § har social- och hälsovårdsministeriet rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till åklagar- och polismyndigheter för utredning av brott, till myndigheter som på annat ställe i lag berättigas att få ovan nämnda uppgifter samt, om de uppgifter som skall lämnas ut är sekretessbelagda i en annan stat, till de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den andra staten.

46 b §

Utän hinder av 46 § skall ett utländskt försäkringsbolag, innan det slutför en affärstransaktion eller, om förhandsanmälan skulle medföra oskäliga besvär, utan dröjsmål efter

det att affärstransaktion slutförts göra anmälan till social- och hälsovårdsministeriet, om det har anledning att betvivla det lagliga ursprunget hos de medel som används till de tjänster som det utländska försäkringsbolaget betts om. Den som anmälan gäller får inte underrättas om saken.

Ett utländskt försäkringsbolag skall dessutom uppbeara och på begäran till ministeriet överlämna alla de tillgängliga uppgifter och handlingar som kan vara av betydelse då saken utreds.

Ministeriet skall informera den förundersökningsmyndighet som saken gäller, om ministeriet på basis det utländska försäkringsbolagets anmälan eller de uppgifter som det fått i samband med tillsynsverksamheten anser att det finns grundad anledning att misstänka att försäkringsbolagets tjänster används eller planeras bli använda för att dölja eller utplåna den verkliga arten, det verkliga ursprunget eller den verkliga förvaringsplatsen för medel som åtkommit genom brott eller dispositioner eller rättigheter som gäller medlen.

Ministeriet har i det fall som avses i 3 mom. rätt att meddela det utländska försäkringsbolaget ett förordnande att under högst sju dagar avstå från att utföra transaktionen, om en sådan åtgärd behövs för förundersökningsåtgärderna.

För ministeriet, försäkringsbolaget eller för de personer som i god tro har vidtagit åtgärder på deras vägnar uppstår inte ansvar för den ekonomiska skada som eventuellt föranleds av åtgärderna enligt denna paragraf.

Ministeriet meddelar närmare föreskrifter som behövs för genomförande av EG-rådets direktiv om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (91/308/EEG).

47 §

 Ett beslut eller förordnande som statsrådet eller social- och hälsovårdsministeriet meddelat med stöd av 17 § 3 mom., 23 eller 25 §, 26 § 1—3 mom., 26 a §, 26 c § 2 mom., 27 § eller 46 b § 1, 2 eller 4 mom. kan verkställas trots besvär.

48 a §

Från denna lag kan genom förordning stadgas sådana undantag som föranleds av inter-

nationella avtal eller ömsesidigt avtal med främmande stat.

Social- och hälsovårdsministeriet kan i fråga om koassuransförsäkring, rättsskyddsförsäkring och turistassistans bevilja sådana undantag från stadgandena i denna lag eller meddela sådana närmare föreskrifter som beror på avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

På ett utländskt försäkringsbolag som före ikraftträdandet har beviljats tillstånd att bedriva försäkringsrörelse i Finland tillämpas efter nämnda tidpunkt denna lag, om inte något annat följer av vad som stadgas nedan.

En koncessionsansökan som är anhängig när denna lag träder i kraft skall kompletteras enligt de krav som denna lag ställer.

Den frist av sex månader som avses i 7 a § beräknas i fråga om en sådan koncessionansökan som är anhängig när denna lag träder i kraft tidigast från den dag lagen träder i kraft.

Ett utländskt försäkringsbolag som är verksamt när denna lag träder i kraft har rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt den koncession som införts i det koncessionsregister som förs av social- och hälsovårdsministeriet. Social- och hälsovårdsministeriet skall dock inom två år efter det denna lag har trätt i kraft, på grundvalen av den verksamhet bolaget bedriver och efter att ha hört bolaget, i det koncessionsregister som ministeriet för införa de försäkringsklasser och klassgrupper enligt vilka bolaget får bedriva verksamhet efter att ha fått

vetskap om anteckningen. Om det står oenighet om koncessionens innebörd, avgörs saken av statsrådet.

Utan hinder av vad som stadgas i 3 § 4 mom. kan ett utländskt försäkringsbolag, försäkringsbolagen eller försäkringsbolagen och försäkringsföreningarna tillsammans fortfarande äga de aktier eller andelar som de lagligen fick äga innan denna lag trädde i kraft. Om det antal aktier eller andelar som ett utländskt försäkringsbolag, försäkringsbolagen eller försäkringsbolagen och försäkringsföreningarna tillsammans äger eller deras i lagen angivna bestämmanderätt när lagen träder i kraft överstiger den lagstadgade övre gränsen, får det utländska försäkringsbolagets, försäkringsbolagens eller försäkringsbolagens och försäkringsföreningarnas gemensamma andel av aktierna, andelarna eller bestämmanderätten i den sammanslutning som innehavet hänför sig till inte stiga från det den var när lagen trädde i kraft. Om det utländska försäkringsbolagets, försäkringsbolagens eller försäkringsbolagens och försäkringsföreningarnas gemensamma andel har minskat efter det lagen trädde i kraft, men fortfarande överskrider den i lagen stadgade övre gränsen, får denna andel inte längre öka från detta lägre belopp. Social- och hälsovårdsministeriet kan bevilja undantag från vad som stadgas i detta moment.

Ett utländskt försäkringsbolag som är verksamt när denna lag träder i kraft, skall inom ett år från ikraftträdandet bringa grundkapitalet, säkerheten, verksamhetskapitalet och solvensen hos dess representation i Finland att motsvara de krav som ställs i 13—13 c §§ i denna lag.

Helsingfors den 30 december 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

1.

Lag**om ändring av lagen om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 30 juni 1989 om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland (635/89) 23 § 1 mom. 4 och 5 punkten,

ändras 1 §, 2 § 2 mom., 3 §, 5 § 1 och 2 mom., 6 § 1 mom., 7, 9, 13 och 15 §§, 17 § 3 mom., 19 § 1 mom., 22 §, 23 § 1 mom. 3 punkten, 26 § 1—3 mom., 27 §, 31 § 2 mom., 35 § 1 och 2 mom., 37 § 1 mom. 2 punkten, 41 § 2 mom., 43 § 1 mom. 1 punkten, 44 och 45 §§ och 47 § 2 mom. samt *fogas* till lagen en ny 1 a §, till 2 § ett nytt 3 mom., till 5 § nya 4 och 5 mom., till 6 § ett nytt 4 mom., till lagen en ny 7 a §, till 10 § ett nytt 2 mom., till lagen nya 13 a—13 d, 18 a, 26 a—26 c, 46 a, 46 b, och 48 a §§ som följer:

Gällande lydelse

1 §

Utländska försäkringsbolag har rätt att driva försäkringsrörelse i Finland i enlighet med denna lag. *Lagen tillämpas inte på återförsäkringsrörelse.*

Vad lagen stadgar om utländska försäkringsbolag gäller på motsvarande sätt andra med dem jämförbara utländska försäkringsmanslutningar.

Föreslagna lydelse

1 §

Utländska försäkringsbolag har rätt att bedriva försäkringsrörelse i Finland i enlighet med denna lag.

Vad denna lag stadgar om utländska försäkringsbolag gäller på motsvarande sätt andra med dem jämförbara utländska *försäkringsföretag.*

Denna lag tillämpas inte på

- 1) återförsäkringsrörelse,
- 2) verksamhet enligt lagen om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster (/),
- 3) verksamhet som avses i lagen om försäkringsmäklare (/) eller
- 4) koassuransverksamhet som avses i EG-rådets direktiv om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen (78/473/EEG), till vilket hänvisas i bilaga IX till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) och som ett utländskt försäkringsbolag med hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet deltar i från ett utländskt driftställe i annan egenskap en ledande försäkringsgivare.

1 a §

På ett utländskt försäkringsbolag som har hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (utländskt EES-försäkringsbolag) tillämpas inte 6 §, 13 — 13 d §§, 15 § 2 mom., 16 § 1 mom., 22 § 3 mom., 23 § 1 mom. 2 punkten, 26 § 1 mom. 3 punkten, 26 b och 26 c §§, 27 § 2 mom. och 31 § 2 mom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

För sin verksamhet i Finland skall bolaget här grunda en representation som leds av en generalagent som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt. Om generalagenten är ett finsk försäkringsbolag, skall det kontor som bolaget har angett betraktas som representation.

För sin verksamhet i Finland skall bolaget här grunda *en agentur eller en filial (representation)* som leds av en generalagent som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt.

Som representation betraktas även ett kontor som förestås av bolagets egen personal och en person som bedriver självständig verksamhet och har en stående fullmakt att företräda bolaget på samma sätt som en agentur.

3 §

Ett utländskt försäkringsbolag som har fått koncession i Finland får inte här idka annan näring än försäkringsrörelse. *Ett bolag som driver liv- och pensionsförsäkringsrörelse får inte driva annan försäkringsrörelse än personförsäkring och återförsäkring av personförsäkring.*

3 §

Ett utländskt försäkringsbolag som har fått koncession i Finland får inte här idka annan näring än försäkringsrörelse.

Ett utländskt försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsrörelse (utländskt livförsäkringsbolag) får inte här bedriva annan försäkringsrörelse än livförsäkring och återförsäkring av livförsäkring. Ett utländskt försäkringsbolag som bedriver skadeförsäkringsrörelse (utländskt skadeförsäkringsbolag) får inte här bedriva annan försäkringsrörelse än skadeförsäkring. Vad denna lag stadgar om utländskt skadeförsäkringsbolag gäller även ett sådant utländskt försäkringsbolag som i sitt hemland bedriver både liv- och skadeförsäkringsrörelse.

Med livförsäkring avses verksamhet som hör till de livförsäkringsklasserna 1—4 i EG-rådets första direktiv om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse (79/267/EEG) till vilket hänvisas i bilaga IX till EES-avtalet. Med skadeförsäkring avses verksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna i EG-rådets första direktiv om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (73/239/EEG), till vilket hänvisas i bilaga IX till EES-avtalet samt återförsäkring. Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om försäkringsklasserna.

Ett utländskt försäkringsbolag som har fått

Ett utländskt försäkringsbolag som fått kon-

Gällande lydelse

koncession i Finland får inte utan social- och hälsovårdministeriets tillstånd äga en större del av aktiekapitalet i ett finskt aktiebolag, som idkar annan näring än försäkringsrörelse, än ett belopp som motsvarar 20 procent av bolagets aktiekapital och av röstetalet för alla aktier, om bolagets verksamhet inte kan anses ansluta sig till försäkringsrörelsen och vara ändamålsenlig för denna eller bolaget inte utgör ett bostads- eller fastighetsföretag. Vad som ovan sägs om aktier och röstetal tillämpas även på motsvarande bestämmanderätt i andra finska företag. Har ett utländskt försäkringsbolag mer än hälften av det röstetal som aktierna medför i ett sådant finskt aktiebolag eller motsvarande bestämmanderätt i ett sådant annat finskt företag, som idkar annan näring än försäkringsrörelse, kallas nämnda aktiebolag eller företag i denna lag sidobolag.

När begränsningen enligt 2 mom. tillämpas på ett utländskt försäkringsbolag, beaktas även de aktier och den bestämmanderätt som innehas av bolagets sidobolag samt en pensionsstiftelse som grundats av bolaget och dess sidobolag. Hör ett utländskt försäkringsbolag till samma koncern som ett annat försäkringsbolag som har fått koncession i Finland, skall på motsvarande sätt beaktas de aktier och den bestämmanderätt som innehas av detta andra försäkringsbolag och dess sidobolag samt av en pensionsstiftelse som de har grundat.

5 §

Statsrådet beviljar på ansökan utländska försäkringsbolag koncession, om det bedöms att den planerade försäkringsrörelsen inte äventyrar en sund utveckling av försäkringsväsendet och om det inte heller finns något annat skäl som talar emot att koncession beviljas.

Koncessionen kan gälla högst en lika omfattande försäkringsrörelse som den som bolaget lagligen driver i sitt hemland. Koncessionen kan av särskilda skäl begränsas till en viss försäkringsform eller kundgrupp. Då saken prövas skall arten och omfattningen av den

Föreslagen lydelse

koncession i Finland får inte *ensamt eller tillsammans med andra försäkringsbolag eller försäkringsföreningar* utan social- och hälsovårdministeriets tillstånd *inneha aktiemajoriteten eller majoriteten av röstetalet för samtliga aktier* i ett finskt aktiebolag, som idkar annan näring än försäkringsrörelse, om bolagets verksamhet inte kan anses ansluta sig till försäkringsrörelsen och vara ändamålsenlig för denna eller bolaget inte är ett bostads- eller fastighetsbolag. *Vad som ovan stadgas om aktiemajoriteten och röstetalet för aktier i ett aktiebolag tillämpas även på motsvarande bestämmanderätt i en annan finsk sammanslutning.* Har försäkringsbolaget mer än hälften av det röstetal som aktierna medför i ett sådant finskt aktiebolag eller motsvarande bestämmanderätt i en sådan annan finsk sammanslutning, som idkar annan näring än försäkringsrörelse, används om nämnda aktiebolag eller sammanslutning i denna lag benämningen sidobolag.

När begränsningen enligt 4 mom. tillämpas på ett utländskt försäkringsbolag, beaktas även de aktier och den bestämmanderätt som innehas av bolagets sidobolag samt en pensionsstiftelse eller pensionskassa som grundats av eller som finns i samband med bolaget och dess sidobolag. Om ett utländskt försäkringsbolag hör till samma koncern som ett annat försäkringsbolag som har fått koncession i Finland, skall på motsvarande sätt *utöver de aktier och den bestämmanderätt som innehas av detta andra försäkringsbolag även beaktas de aktier och den bestämmanderätt som innehas av bolagets sidobolag och en pensionsstiftelse eller en pensionskassa som grundats av eller finns i samband med bolaget och dess sidobolag.*

5 §

Statsrådet beviljar på ansökan koncession för utländska försäkringsbolag, om den planerade försäkringsrörelsen inte bedöms äventyra en sund utveckling av försäkringsväsendet. *Koncession kan dock förvägras om motsvarande koncession inte beviljas ett finskt försäkringsbolag i det utländska försäkringsbolagets hemland.*

Koncessionen kan gälla högst en lika omfattande försäkringsrörelse som den som bolaget lagligen bedriver i sitt hemland. *Koncession beviljas för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper. Koncessionen kan på sökandens begäran begränsas till att gälla endast en del av*

Gällande lydelse

tilltänkta försäkringsrörelsen samt rörelsens inverkan på utvecklingen av försäkringsväsendet beaktas. Om rätten att bedriva lagstadgad försäkringsrörelse gäller vad som stadgas särskilt.

Föreslagen lydelse

en försäkringsklass eller en del av finska statens territorium. Om rätten att bedriva lagstadgad försäkringsrörelse gäller dessutom vad som stadgas särskilt.

6 §

Ett utländskt försäkringsbolag skall till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar:

- 1) sin bolagsordning eller sina stadgar,
- 2) ett intyg om att bolaget i sitt hemland driver sådan försäkringsrörelse som avses i ansökan och om hur länge bolaget har bedrivit den,
- 3) boksluten, styrelsens verksamhetsberättelser och revisorernas utlåtanden för de tre senaste räkenskapsperioderna,
- 4) ett besked av en myndighet i bolagets hemland som motsvarar försäkringspektionen om myndigheten under de tre senaste åren har tilldelat bolaget anmärkning med anledning av dess verksamhet och vad en eventuell anmärkning har inneburit,
- 5) en plan för verksamheten i Finland (*verksamhetsplan*),
- 6) en sådan ansökan om godkännande av en generalagent som nämns i 10 §,
- 7) en utredning om att de handlingar som inlämnas på bolagets vägnar är uppgjorda enligt lagarna i bolagets hemland och att de har utfärdats av en behörig person,
- 8) ett intyg om att en i 13 § nämnd säkerhet har ställts och

9) en ansökan om att de grunder som avses i 14 och 18 §§ skall fastställas.

6 §

Ett utländskt försäkringsbolag skall till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar:

- 1) sin bolagsordning eller sina stadgar *samt en förteckning över styrelsemedlemmarna och bolagets högsta ledning*,
- 2) ett intyg om att bolaget i sitt hemland bedriver sådan försäkringsrörelse som avses i ansökan och om hur länge bolaget har bedrivit den,
- 3) ett besked av en *sådan* myndighet i bolagets hemland som motsvarar försäkringsinspektionen om huruvida myndigheten under de tre senaste åren har tilldelat bolaget anmärkning med anledning av dess verksamhet och vad en eventuell anmärkning har inneburit,
- 4) en plan för verksamheten i Finland (*verksamhetsplan*),
- 5) en sådan ansökan om godkännande av en generalagent som nämns i 10 §,
- 6) en utredning om att de handlingar som inlämnas på bolagets vägnar är uppgjorda enligt lagarna i bolagets hemland och att de har utfärdats av en behörig person,
- 7) ett intyg om att *representationen har tillgångar som motsvarar det grundkapitalet som avses i 13 § och att en säkerhet som avses i 13 a § har ställts och*

8) en ansökan om att de grunder som avses i 14 och 18 §§ skall fastställas.

Gällande lydelse

7 §

Av ett utländskt försäkringsbolags verksamhetsplan skall fromgå

1) vilka försäkringsformer verksamheten skall omfatta,

2) en utredning om de allmänna och särskilda försäkringsvillkoren för försäkringar som erbjuds med standardvillkor och om premiätabellerna för dem,

3) en kalkyl över resultatet under de tre första verksamhetsåren, av vilken skall framgå premieinkomsterna och skadekostnaderna, placeringsverksamhetens avkastning och kostnader, driftskostnaderna samt förändringar i premie- och ersättningsansvaret,

4) en kalkyl över anläggningskostnaderna och en utredning om att de behövliga medlen finns tillgängliga i Finland,

5) en utredning om hur återförsäkringen har ordnats samt

6) en utredning om hur verksamheten i övrigt har ordnats.

Föreslagen lydelse

Social och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om verksamhetsplanen.

7 §

Ett utländskt EES-försäkringsbolag skall till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar:

1) sin bolagsordning eller sina stadgar samt en förteckning över styrelsemedlemmarna och bolagets högsta ledning;

2) ett intyg av en behörig myndighet i bolagets hemland varav framgår

a) de försäkringsklasser och klassgrupper beträffande vilka bolaget har rätt att bedriva verksamhet,

b) de försäkringsklasser och klassgrupper beträffande vilka försäkringsbolaget bedriver verksamhet när intyget ges,

c) att bolaget fyller de minimikrav som ställs på ett försäkringsbolags solvens i EG-rådets första direktiv om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse och EG-rådets första direktiv om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring, och till vilka hänvisas i bilagan IX till EES-avtalet,

d) en kalkyl över anläggningskostnaderna för administrationen och försäljningsorganisationen samt för ändamålet avsatta tillgångar och, om bolaget i Finland önskar bedriva verksamhet som hör till skadeförsäkringsklass 18 (turist-assistans), de resurser som den som tillhandahåller den utlovade assistansen har till sitt förfogande, samt

3) en verksamhetsplan som avses ovan i 6 § 1 mom. 4 punkten samt ansökningsen som avses i 5 och 8 punkten.

Om ett utländskt EES-försäkringsbolag ansöker om utvidgning av en koncession, skall till ansökan fogas verksamhetsplanen samt ett intyg som avses i 1 mom. 2 punkten.

Gällande lydelse

9 §
Generalagenten skall vara bosatt i Finland. Den som är omyndig eller försatt i konkurs eller som har meddelats näringsförbud får inte vara generalagent. Generalagenten skall ha sådan förtrogenhet med försäkringsverksamhet som med hänsyn till arten och omfattningen av bolagets verksamhet behövs för att sköta uppdraget.

Också ett finskt försäkringsbolag kan vara generalagent. I så fall svarar den verkställande direktören och styrelsemedlemmarna i det finska bolaget för att generalagentens skyldigheter fullgörs.

13 §
Ett utländskt försäkringsbolag skall i en finsk bank som social- och hälsovårdsministeriet godkänner deponera en säkerhet på de villkor som ministeriet bestämmer. Medan verksamheten pågår skall säkerhetens belopp justeras enligt vad som stadgas i denna paragraf.

Föreslagen lydelse

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om verksamhetsplanen.

7 a §

Statsrådet skall inom sex månader efter att ansökningen anhängiggjorts och de för avgörandet av ärendet behövliga handlingarna och utredningarna ingivits besluta om koncession skall beviljas eller förvägras.

Om ett beslut inte har givits inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden anföra besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har givits. Statsrådet skall underrätta besvärinstansen om att beslutet har givits. I fråga om anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar lagen om ändringsökande i förvaltningsärenden (154/50).

9 §

Generalagenten skall ha hemort i Finland. Den som är omyndig eller försatt i konkurs eller som har meddelats näringsförbud får inte vara generalagent. Generalagenten skall vara väl ansedd och ha sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som anses vara behövlig med beaktande av arten och omfattningen av det utländska försäkringsbolagets verksamhet i Finland.

Generalagenten kan även vara en finsk sammanlutning som till sin representant skall utse en fysisk person som fyller de krav som ställs i 1 mom.

10 §

Ministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om den fullmakt som skall ges generalagenten och den utredning som nämns i 1 mom.

13 §

Ett utländskt försäkringsbolag skall för den direkta försäkringsrörelse som det bedriver i Finland alltid ha tillgångar som uppgår till minst

- 1) 14 000 000 mark för livförsäkringsrörelse,
- 2) 14 000 000 mark för försäkringsrörelse som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—16,
- 3) 7 000 000 mark för annan försäkringsrörelse.

Gällande lydelse

Säkerhetens värde skall uppgå till minst

- 1) 12 000 000 mark för liv- eller pensionsförsäkringsrörelse,
- 2) 12 000 000 mark för kredit-, ansvars- eller avbrottsförsäkringsrörelse,
- 3) 10 000 000 för brand- eller sjöförsäkringsrörelse och
- 4) 6 000 000 mark för annan försäkringsrörelse.

När bolaget har varit verksamt i Finland i tre år kan ministeriet på ansökan, med beaktande av rörelsens omfattning och art, godkänna en mindre säkerhet än den som anges i 2 mom. Värdet av säkerheten måste likväl vara minst hälften av det belopp som anges i lagrummet. Ministeriet kan återkalla eller ändra sitt godkännande.

Medan verksamheten pågår skall säkerhetens värde dock alltid utgöra minst 40 procent av den årliga premieinkomsten från bolagets direktförsäkringsrörelse i Finland.

Säkerheten skall bestå av sådana värdepapper eller förbindelser som ministeriet har godkänt som säkerhet. Bolaget kan enligt vad ministeriet bestämmer byta dem eller få dem tillbaka. Bolaget skall se till att säkerhetens värde inte underskrider de minimibelopp som nämns ovan.

De belopp som nämns i 2 mom. kan genom förordning ändras så att de motsvarar utvecklingen av den allmänna prisnivån.

Föreslagen lydelse

Det minimibelopp av tillgångar som avses i 1 mom. kallas i denna lag representationens grundkapital.

När bolaget har varit verksamt i Finland i tre år kan ministeriet på ansökan, med beaktande av rörelsens omfattning och art, godkänna ett grundkapital som är mindre än den som anges i 1 mom., men som dock skall vara minst hälften av det belopp som anges i lagrummet. Ministeriet kan återkalla eller ändra sitt godkännande.

(Se 13 a § 3 mom.)

De belopp som nämns i 1 mom. kan genom förordning ändras på ett sätt som motsvarar utvecklingen av den allmänna prisnivån.

13 a §

Av representationens grundkapital skall på de villkor som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer minst hälften deponeras som säkerhet i en sådan finsk depositionsbank eller i ett sådant sidokontor till ett utländskt kreditinstitut med koncession i Finland som ministeriet godkänt.

Medan verksamheten pågår skall värdet av säkerheten dock alltid vara minst lika stort som verksamhetskapalets minimibelopp enligt 13 b § 2 eller 3 mom.

Säkerheten skall bestå av sådana värdepapper eller förbindelser som ministeriet har godkänt som säkerhet. Bolaget kan enligt vad ministeriet bestämmer byta värdepapper eller förbindelser eller få sådana tillbaka. Bolaget skall se till att säkerhetens värde inte underskrider det minimibelopp som nämns i 1 och 2 mom.

Ministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om placeringen av andra mot grundkapitalet svarande tillgångar än säkerheten.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

13 b §

Med representationens verksamhetskapital avses det belopp varmed tillgångarna i samband med den direkta försäkringsrörelse som ett utländskt försäkringsbolag bedriver i Finland, med beaktande av deras art och uppskattade enligt de grunder som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet, skall anses överskrida skulderna i samband med den direkta försäkringsrörelse som bolaget bedriver i Finland.

Verksamhetskapitalets minimibelopp, som fastställs på grundvalen av den direkta försäkringsrörelse som ett utländskt skadeförsäkringsbolag bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 2 § lagen om försäkringsbolag och garantibeloppet enligt 3 § i nämnda kapitel. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 3 § 2 mom. 1—4 punkten lagen om försäkringsbolag.

Verksamhetskapitalets minimibelopp, som fastställs på grundvalen av den direkta försäkringsrörelse som ett utländskt livförsäkringsbolag bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 4 § lagen om försäkringsbolag och garantibeloppet enligt 5 § i nämnda kapitel. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 5 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

13 c §

Representationens verksamhetskapital, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar representationens solvens skall ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmännen, med beaktande av de sannolika växlingarna i intäkter och kostnader samt andra kalkylerbara osäkerhetsfaktorer.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av 1 mom.

13 d §

Om ett utländskt försäkringsbolag har koncession att bedriva försäkringsrörelse i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, kan social- och hälsovårdsministeriet på bolagets ansökan bevilja bolaget rätt att avvika från de krav som stadgas i 13—13 c §§, om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom samarbetsområdet ansvarar för solvenskontrollen av den hela direkta försäkringsrörelse som bolaget bedriver inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Gällande lydelse

15 §

Ansvarskulden skall täckas och täckningen bokföras i enlighet med social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter. Den bokförda täckningen skall bestå av värdepapper eller förbindelser eller annan egendom som ministeriet godkänner. Med den bokförda täckningen jämfställs

1) en *finsk återförsäkrars* ansvar för den ansvarskuld som nämns i 14 §, *om inte återförsäkraren har trätt i likvidation eller råkat i en sådan ställning som avses i 14 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag.*

2) en *utländsk återförsäkrars* ansvar, högst till det belopp som ministeriet har godkänt och

3) de delar av utestående premier som då premieansvaret beräknades antogs vara betalda.

Den egendom som utgör den bokförda täckningen skall förvaras *i Finland* enligt vad ministeriet närmare bestämmer.

Har verksamheten inte inletts inom två år efter det koncessionen beviljades, kan statsrådet återkalla den.

19 §

För uppgörande av försäkringstekniska beräkningar och utredningar skall ett utländskt försäkringsbolag ha en försäkringsmatematiker som uppfyller behörighetsvillkoren enligt lagen om försäkringsbolag.

22 §

Ett utländskt försäkringsbolag skall enligt ett av social- och hälsovårdsministeriet fastställt

Föreslagen lydelse

15 §

Ansvarsskulden skall täckas och täckningen förtecknas i enlighet med social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter. Den förtecknade täckningen skall bestå av värdepapper eller förbindelser eller annan egendom som ministeriet godkänner. Med den förtecknade täckningen jämfställs

1) *återförsäkringsgivarens ansvar för den ansvarsskuld som nämns i 14 §, högst till det belopp som ministeriet har godkänt och*

2) de delar av utestående premier som vid beräkandet av premieansvaret har antagits vara betalda.

Den säkerhet som avses i 13 a § får inte användas som täckning för ansvarsskulden.

Den egendom som utgör den förtecknade täckningen skall förvaras enligt vad ministeriet bestämmer närmare.

17 §

Har bolaget inte inletts verksamheten enligt koncessionen *inom 12 månader efter att koncessionen beviljades eller lägger bolaget ner verksamheten för minst sex månader efter att koncessionen beviljades, kan statsrådet begränsa koncessionen eller återkalla den.*

18 a §

Vad som stadgas om fondförsäkring i lagen om försäkringsbolag, gäller i tillämpliga delar även den verksamhet som avses i livförsäkringlass 3 och som ett utländskt försäkringsbolag bedriver i Finland.

19 §

För uppgörande av försäkringstekniska beräkningar och utredningar skall ett utländskt försäkringsbolag ha en försäkringsmatematiker. *Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om försäkringsmatematikerns behörighet.*

22 §

Ett utländskt försäkringsbolag skall enligt ett av social- och hälsovårdsministeriet fastställt

Gällande lydelse

formulär årligen utarbета en berättelse över sin verksamhet och ställning i Finland samt enligt ministeriets föreskrifter en redogörelse för beräkandet av ansvarsskulden och, om det är fråga om ett liv- eller pensionsförsäkringsbolag, utföra en undersökning av försäkringsrörelsen. Till berättelsen skall fogas ett intyg om att säkerheten och täckningen motsvarar kraven i 13 och 15 §§. Generalagenten skall inom den tid som ministeriet bestämmer tillställa ministeriet de handlingar som avses här.

Ministeriet har utan hinder av vad som stadgas i någon annan lag rätt att meddela de föreskrifter om bolagets bokföring som försäkringsverksamhetens speciella karaktär kräver.

Föreslagen lydelse

formulär årligen göra upp en berättelse över representationens verksamhet och ställning samt enligt ministeriets föreskrifter en redogörelse för beräkandet av ansvarsskulden och, om det är fråga om ett livförsäkringsbolag, utföra en undersökning av försäkringsrörelsen. Till berättelsen skall fogas ett intyg om att täckningen motsvarar kraven i 15 §. Generalagenten skall inom den tid som ministeriet bestämmer tillställa ministeriet de handlingar som avses här.

Representationen skall för varje räkenskapsperiod uppgöra ett bokslut som omfattar resultaträkning och balansräkning. Bokslutet skall granskas på det sätt som ministeriet godkänner. Ministeriet har utan hinder av vad som stadgas på annat ställe i lag rätt att meddela sådana föreskrifter om bolagets bokföring som behövs med hänsyn till försäkringsverksamhetens speciella karaktär.

Ett utländskt försäkringsbolag skall dessutom till den berättelse som avses i 1 mom. foga ett intyg om att de tillgångar som motsvarar grundkapitalet och den ställda säkerheten motsvarar kraven i 13 och 13 a §§.

23 §

Generalagenten skall utan dröjsmål tillställa social- och hälsovårdsministeriet

3) meddelande om anmärkningar som bolaget har tilldelats av den myndighet i bolagets hemland som motsvarar försäkringsinspektionen,

4) de försäkringsvillkor och premietabeller som nämns i 7 § 2 punkten och ändringar i dem,

5) meddelande om väsentliga ändringar i de utredningar som avses i 7 § 5 och 6 punkten samt

3) meddelande om anmärkningar som bolaget har tilldelats av den myndighet i bolagets hemland som motsvarar försäkringsinspektionen, samt

(4 och 5 mom. upphävs)

26 §

Social- och hälsovårdsministeriet kan tilldela ett utländskt försäkringsbolag anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till ett sakförhållande eller förbjuda bolaget att fortsätta med ett förfarande som ministeriet anser vara felaktigt,

1) om bolaget inte följer lag, koncessionen, bolagsordningen eller stadgarna, de grunder som har fastställts för försäkring eller stadganden och bestämmelser som har utfärdats med stöd av denna lag,

26 §

Social- och hälsovårdsministeriet kan tilldela ett utländskt försäkringsbolag anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till ett sakförhållande eller förbjuda bolaget att fortsätta med ett förfarande som ministeriet anser vara felaktigt,

1) om bolaget inte följer lag, koncessionen, bolagsordningen eller stadgarna, de grunder som har fastställts för försäkring eller stadganden och bestämmelser som har utfärdats med stöd av denna lag,

Gällande lydelse

2) om den säkerhet som bolaget har ställt eller täckningen eller någon annan grund för bolagets verksamhet inte längre stämmer överens med denna lag eller

3) om det har uppats missbruk i bolagets verksamhet.

Rättar sig bolaget inte efter en uppmaning eller ett förbud som avses ovan, kan ministeriet förbjuda bolaget att bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till. Statsrådet kan också begränsa eller återkalla bolagets koncession.

Bedriver bolaget försäkringsrörelse i avsevärt mindre omfattning än koncessionen medger eller har väsentliga förändringar skett i de förhållanden som rådde när koncessionen beviljades, kan statsrådet begränsa eller återkalla bolagets koncession.

Föreslagen lydelse

2) om täckningen av ansvarsskulden inte längre stämmer överens med denna lag,

3) om de tillgångar som motsvarar representationens grundkapital, den ställda säkerheten eller verksamhetskapitalet inte längre stämmer överens med denna lag eller

4) om missbruk har framkommit i bolagets verksamhet.

Rättar sig bolaget inte efter en uppmaning eller ett förbud som avses ovan i denna paragraf, kan ministeriet förbjuda bolaget att bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till, och är åsidosättandet av skyldigheterna grovt, kan statsrådet begränsa eller återkalla bolagets koncession.

Om det har skett sådana förändringar i de förhållanden som rådde när koncessionen beviljades att koncession inte längre skulle kunna beviljas eller om förutsättningarna för att starta koncessionen inte längre fylls, kan statsrådet begränsa eller återkalla koncessionen.

26 a §

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolags koncession återkallas skall social- och hälsovårdsministeriet höra den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemland. Om den koncession som har beviljats ett EES-försäkringsbolag i dess hemland återkallas, skall bolagets koncession i Finland återkallas på motsvarande sätt. Om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i EES-försäkringsbolagets hemland har förbjudit bolaget att fritt disponera över sina tillgångar eller begränsat bolagets rätt till det, skall social- och hälsovårdsministeriet på denna myndighets begäran vidta motsvarande åtgärder i Finland.

26 b §

Om det verksamhetskapital som krävs av ett utländskt försäkringsbolags representation i Finland underskrider det minimibelopp av verksamhetskapital som föreskrivs i 13 b § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmål överlämna social- och hälsovårdsministeriet för godkännande en plan för att återställa en sund finansiell ställning för representationen.

Gällande lydelse

27 §
Har ett utländskt försäkringsbolag inte rättat sig efter en sådan uppmaning att komplettera sin säkerhet eller täckning som social- och hälsovårdsministeriet har givit med stöd av denna lag, kan ministeriet av bolagets egendom i Finland omhändertaga en andel som motsvarar det bristande beloppet. Ministeriet kan också förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget besitter i Finland.

När bolaget visar att det har uppfyllt sina förpliktelser enligt 16 § eller annars lagligen har befriats från dem, har det rätt att få tillbaka de tillgångar som nämns i 13 §.

35 §
Ett utländskt försäkringsbolag (överlåtande bolag) kan med social- och hälsovårdsministeriets samtycke helt eller delvis överlåta det försäkringsbestånd som hänför sig till bolagets försäkringsrörelse i Finland till ett finskt försäkringsbolag eller till ett utländskt försäkringsbolag (övertagande bolag) som har koncession att driva sådan försäkringsrörelse i Finland.

Föreslagen lydelse

26 c §
Om det verksamhetskaptal som krävs av ett utländskt försäkringsbolags representation i Finland underskrider garantibeloppet som föreskrivs i 13 b § 2 eller 3 mom., skall bolaget utan dröjsmal överlämna social- och hälsovårdsministeriet för godkännande en plan avseende kortfristig finansiering för representationen.

I en situation som avses i 1 mom. kan social- och hälsovårdsministeriet helt eller delvis omhändertaga egendom som bolagets besitter i Finland eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom.

27 §
Om ett utländskt försäkringsbolag inte har rättat sig efter en sådan uppmaning att komplettera sin täckning som social- och hälsovårdsministeriet har givit med stöd av denna lag, kan ministeriet av egendom som bolaget besitter i Finland omhändertaga en andel som motsvarar det bristande beloppet eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom. Om det är fråga om ett utländskt EES-försäkringsbolag skall ministeriet underrätta tillsynsmyndigheten för försäkringsverksamheten i bolagets hemland om saken innan det vidtar åtgärder.

Om ett utländskt försäkringsbolag inte har rättat sig efter en sådan uppmaning att komplettera de tillgångar som motsvarar representationens grundkapital eller säkerhet som social- och hälsovårdsministeriet har givit med stöd av denna lag, har ministeriet rätt att vidta de åtgärder som nämns i 1 mom.

31 §

När bolaget visar att det har uppfyllt sina förpliktelser enligt 16 § eller annars lagligen befriats från dem, har det rätt att få tillbaka de tillgångar som enligt 13 a § ställts som säkerhet.

35 §
Ett utländskt försäkringsbolag (överlåtande bolag) som har koncession att bedriva försäkringsrörelse i Finland kan med social- och hälsovårdsministeriets samtycke helt eller delvis överlåta det försäkringsbestånd som hänför sig till dess försäkringsrörelse i Finland till ett finskt försäkringsbolag eller till ett annat utländskt försäkringsbolag (övertagande bolag)

Gällande lydelse

Vad 16 kap. 3 och 5 §§ lagen om försäkringsbolag stadgar om överlåtelse av försäkringsbeståndet gäller i tillämpliga delar sådan total eller partiell överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 1 mom. Det överlåtande bolaget skall dock inte förpliktas att underrätta delägarna i bolaget om kungörelsen på det sätt som sägs i 16 kap. 3 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag. Vad 16 kap. 5 § 2 mom. i nämnda lag stadgar om det överlåtande bolagets hemort skall tillämpas på den ort där bolaget har sin representation.

37 §

Social- och hälsovårdsministeriet skall föra ett register över utländska försäkringsbolag som har fått koncession här. För varje sådant bolag antecknas i registret

2) generalagentens fullständiga namn, nationalitet och hemort,

En stämning anses ha tillställts bolaget när den har delgivits generalagenten. Är ett finskt försäkringsbolag generalagent, anses stämningen på motsvarande sätt ha blivit överlämnad när den har delgivits det finska försäkringsbolagets verkställande direktör eller någon av medlemmarna i dess styrelse.

43 §

Den som
1) för ett utländskt försäkringsbolags räk-

Föreslagen lydelse

som har koncession att bedriva sådan försäkringsrörelse i Finland. *Ett utländskt försäkringsbolag som har fått koncession i Finland kan i de fall som stadgas genom förordning med ministeriets samtycke och på villkor fastställda av ministeriet helt eller delvis överlåta försäkringsbeståndet av bolagets representation i Finland till ett annat utländskt försäkringsbolag eller av ett sådant utländskt försäkringsbolag helt eller delvis överta försäkringsbeståndet.*

Vad 16 kap. 3 och 5 §§ lagen om försäkringsbolag stadgar om överlåtelse av försäkringsbeståndet gäller i tillämpliga delar *sådan överlåtelse av försäkringsbeståndet eller en del av det som avses i 1 mom., om inte ministeriet beviljar undantag.* Det överlåtande bolaget skall dock inte förpliktas att underrätta delägarna i bolaget om kungörelsen *som avses i 16 kap. 3 § 2 mom. i nämnda lag.* Vad 16 kap. 5 § 2 mom. i nämnda lag stadgar om det överlåtande bolagets hemort skall tillämpas på den ort där bolaget har sin representation, *om bolaget har representation i Finland.*

37 §

Social- och hälsovårdsministeriet skall föra ett register över utländska försäkringsbolag som har fått koncession här. För varje sådant bolag antecknas i registret

2) generalagentens fullständiga namn, nationalitet och hemort samt, *om ett finskt sammanlutning är generalagent för bolaget, sammanlutningens namn och hemort samt den persons fullständiga namn, nationalitet och hemort som sammanslutningset utsett till sin representant,*

En stämning anses ha tillställts bolaget när den har delgivits generalagenten. *Om ett finskt bolag är generalagent, anses stämningen på motsvarande sätt ha blivit överlämnad när den har delgivits den person som sammanslutningset utsett till sin representant.*

43 §

Den som
1) för ett utländskt försäkringsbolags räk-

Gällande lydelse

ning bedriver försäkringsrörelse i Finland utan koncession eller i strid med 3 § 1 mom. eller

 skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag stadgar om olovligt bedrivande av försäkringsrörelse.

44 §

Den som

1) ger social- och hälsovårdsministeriet oriktiga upplysningar i en handling som skall lämnas in enligt denna lag,

2) bryter mot denna lag vid uppgörande av likvidationsberättelse eller

3) i strid med förbud som ministeriet har meddelat enligt 27 § överlåter eller pantsätter egendom som bolaget besitter i Finland,

skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag stadgar om försäkringsbolagsbrott.

45 §

Den som i fall som avses i 3 § 2 mom. underlåter att ansöka om social- och hälsovårdsministeriets tillstånd skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag stadgar om försäkringsbolagsförseelse.

Föreslagen lydelse

ning bedriver försäkringsrörelse i Finland utan koncession eller i strid med 3 § 1 eller 2 mom. eller

 skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag stadgar om olovligt bedrivande av försäkringsrörelse.

44 §

Den som

1) ger social- och hälsovårdsministeriet oriktiga upplysningar i en handling som skall lämnas in enligt denna lag eller

2) i strid med förbud som ministeriet utfärdat med stöd av 26 a, 26 c eller 27 § överlåter eller pantsätter egendom som bolaget besitter i Finland

skall dömas till straff enligt vad lagen om försäkringsbolag stadgar om försäkringsbolagsbrott.

45 §

Den som

1) i fall som avses i 3 § 4 mom. underlåter att ansöka om social- och hälsovårdsministeriets tillstånd eller

2) bryter mot stadgandena i denna lag angående uppgörande av bokslut eller likvidationsberättelse

skall dömas till straff enligt vad lagen om försäkringsbolag stadgar om försäkringsbolagsförseelse.

46 a §

Utan hinder av vad som stadgas i 46 § har social- och hälsovårdsministeriet rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till åkagar- och polismyndigheter för utredning av brott, till myndigheter som på annat ställe i lag berättigas att få ovan nämnda uppgifter samt, om de uppgifter som skall lämnas ut är sekretessbelagda i en annan stat, till de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den andra staten.

46 b §

Utan hinder av 46 § skall ett utländskt försäkringsbolag, innan det slutför en affärstran-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

saktion eller, om förhandsanmälan skulle medföra oskäligen besvär, utan dröjsmål efter det att affärstransaktion slutförts göra anmälan till social- och hälsovårdsministeriet, om det har anledning att betvivla det lagliga ursprunget hos de medel som används till de tjänster som det utländska försäkringsbolaget betts om. Den som anmälan gäller får inte underrättas om saken.

Ett utländskt försäkringsbolag skall dessutom uppbvara och på begäran till ministeriet överlämna alla de tillgängliga uppgifter och handlingar som kan vara av betydelse då saken utreds.

Ministeriet skall informera den förundersökningsmyndighet som saken gäller, om ministeriet på basis det utländska försäkringsbolagets anmälan eller de uppgifter som det fått i samband med tillsynsverksamheten anser att det finns grundad anledning att misstänka att försäkringsbolagets tjänster används eller planeras bli använda för att dölja eller utplåna den verkliga arten, det verkliga ursprunget eller den verkliga förvaringsplatsen för medel som åtkommit genom brott eller dispositioner eller rättigheter som gäller medlen.

Ministeriet har i det fall som avses i 3 mom. rätt att meddela det utländska försäkringsbolaget ett förordnande att under högst sju dagar avstå från att utföra transaktionen, om en sådan åtgärd behövs för förundersökningsåtgärderna.

För ministeriet, försäkringsbolaget eller för de personer som i god tro har vidtagit åtgärder på deras vägnar uppstår inte ansvar för den ekonomiska skada som eventuellt föranleds av åtgärderna enligt denna paragraf.

Ministeriet meddelar närmare föreskrifter som behövs för genomförande av EG-rådets direktiv om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (91/308/EEG).

47 §

Ett beslut eller förordnande som statsrådet eller social- och hälsovårdsministeriet har givit med stöd av 17 § 3 mom., 23 eller 25 §, 26 § 1—3 mom. eller 27 § kan verkställas trots besvär.

Ett beslut eller förordnande som statsrådet eller social- och hälsovårdsministeriet meddelat med stöd av 17 § 3 mom., 23 eller 25 §, 26 § 1—3 mom., 26 a §, 26 c § 2 mom., 27 § eller 46 b § 1, 2 eller 4 mom. kan verkställas trots besvär.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

49 §

Från denna lag kan genom förordning stadgas sådana undantag som föranleds av internationella avtal eller ömsesidigt avtal med främmande stat.

Social- och hälsovårdsministeriet kan i fråga om koassuransförsäkring, rättsskyddsförsäkring och turistassistans bevilja sådana undantag från stadgandena i denna lag eller meddela sådana närmare föreskrifter som beror på avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

På ett utländskt försäkringsbolag som före ikraftträdandet har beviljats tillstånd att bedriva försäkringsrörelse i Finland tillämpas efter nämnda tidpunkt denna lag, om inte något annat följer av vad som stadgas nedan.

En koncessionsansökan som är anhängig när denna lag träder i kraft skall kompletteras enligt de krav som denna lag ställer.

Den frist av sex månader som avses i 7 a § beräknas i fråga om en sådan koncessionansökan som är anhängig när denna lag träder i kraft tidigast från den dag lagen träder i kraft.

Ett utländskt försäkringsbolag som är verksam när denna lag träder i kraft har rätt att bedriva försäkringsrörelse enligt den koncession som införts i det koncessionsregister som förs av social- och hälsovårdsministeriet. Social- och hälsovårdsministeriet skall dock inom två år efter det denna lag har trätt i kraft, på grundvalen av den verksamhet bolaget bedriver och efter att ha hört bolaget, i det koncessionsregister som ministeriet för införa de försäkringsklasser och klassgrupper enligt vilka bolaget får bedriva verksamhet efter att ha fått vetskap om anteckningen. Om det står oenighet om koncessionens innebörd, avgörs saken av statsrådet.

Utan hinder av vad som stadgas i 3 § 4 mom. kan ett utländskt försäkringsbolag, försäkringsbolagen eller försäkringsbolagen och försäkringsföreningarna tillsammans fortfarande äga de aktier eller andelar som de lagligen fick äga innan denna lag trädde i kraft. Om det antal aktier eller andelar som ett utländskt försäkringsbolag, försäkringsbolagen eller försäkringsbolagen och försäkringsföreningarna tillsammans äger eller deras i lagen angivna bestämmanderätt när lagen träder i kraft överstiger den lagstad-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

gade övre gränsen, får det utländska försäkringsbolagets, försäkringsbolagens eller försäkringsbolagens och försäkringsföreningarnas gemensamma andel av aktierna, andelarna eller bestämmanderätten i den sammanslutning som innehavet hänför sig till inte stiga från det den var när lagen trädde i kraft. Om det utländska försäkringsbolagets, försäkringsbolagens eller försäkringsbolagens och försäkringsföreningarnas gemensamma andel har minskat efter det lagen trädde i kraft, men fortfarande överskrider den i lagen stadgade övre gränsen, får denna andel inte längre öka från detta lägre belopp. Social- och hälsovårdsministeriet kan bevilja undantag från vad som stadgas i detta moment.

Ett utländskt försäkringsbolag som är verksamt när denna lag träder i kraft, skall inom ett år från ikraftträdandet bringa grundkapitalet, säkerheten, verksamhetskapitalet och solvensen hos dess representation i Finland att motsvara de krav som ställs i 13—13 c §§ i denna lag.

DE AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN FASTSTÄLLDA FÖRSÄKRINGSKLASSERNA**Skadeförsäkringsklasserna**

1. **Olycksfall** (inklusive arbetsskador och yrkessjukdomar)
 - fasta försäkringsbelopp
 - skadeersättningar
 - kombinationer av båda ovanstående
 - passagerarskada
2. **Sjukdom**
 - fasta försäkringsbelopp
 - skadeersättningar
 - kombinationer av båda ovanstående
3. **Landfordon** (andra än spårbundna)
All skada på eller förlust av
 - motordrivna landfordon
 - andra landfordon
4. **Spårbundna fordon**
All skada på eller förlust av spårbundna fordon.
5. **Luftfartyg**
All skada på eller förlust av luftfartyg.
6. **Fartyg** (högsjöfartyg, fartyg för insjö-, flod- och kanaltrafik)
Alla skada på eller förlust av
 - fartyg för flod- och kanaltrafik
 - fartyg för insjötrafik
 - högsjöfartyg
7. **Godstransport** (varor, bagage, och allt annat gods)
All skada på eller förlust av gods under transport eller bagage, oberoende av transportmedel.
8. **Brand och naturkrafter**
All skada på eller förlust av egendom (annan än egendom som omfattas av klasserna 3, 4, 5, 6 och 7) som orsakas av
 - brand
 - explosion
 - storm
 - annan naturkraft än storm
 - atomenergi
 - jordskred
9. **Annan skada på egendom**
Alla skada på eller förlust av egendom (annan än egendom som omfattas av klasserna 3, 4, 5, 6 och 7) som orsakas av hagel eller frost eller av någon annan händelse, som t.ex. stöld, med undantag för dem som nämnts under 8.
10. **Motorfordonsansvar**
All ansvarighet som uppkommer genom användning av motordrivna landfordon (inklusive fraktförarens ansvar)

11. Luftfartygsansvar

All ansvarighet som uppkommer genom användning av luftfartyg (inklusive fraktförarens ansvar).

12. Fartygsansvar (högsjö-, insjö-, flod- och kanalfartyg)

All ansvarighet som uppkommer genom användning av fartyg, skepp eller båtar i högsjöfart, på insjöar, floder eller kanaler (inklusive fraktförarens ansvar)

13. Allmän ansvarighet

All ansvarighet annan än sådan som anges under 10, 11 och 12.

14. Kredit

- insolvens (allmän)
- exportkredit
- avbetalningskredit
- hypotekskredit
- lantbrukskredit

15. Borgen

- borgen (direkt)
- borgen (indirekt)

16. Ekonomiska förluster av olika slag

- arbetslöshetsrisker
- inkomstförlust (allmän)
- dåligt väder
- förlust av förmån
- fortlöpande allmänna omkostnader
- oförutsedda handelsomkostnader
- förlust till följd av nedgång i marknadsvärde
- hyres- eller intäktsförlust
- indirekt handelsförlust annan än vad som nämnts ovan
- ekonomisk förlust ej förenad med handel
- annan ekonomisk förlust

17. Rättsskydd

Rättegångskostnader och andra kostnader i rättsliga angelägenheter

18. Turistassistans

Assistans för personer som hamnar i svårigheter under resor, när de befinner sig annorstädes än i sitt hem eller på sin stadigvarande bostadsort.

Livförsäkringsklasserna 1—4

1. Följande försäkringsformer, när dessa grundar sig på avtal:

(a) Livförsäkring, dvs. försäkring som omfattar särskilt kapitalförsäkring för livsfall och/eller dödsfall, livförsäkring med återbetalning av erlagda premier.

(b) Pensionsförsäkringar.

(c) Annan personförsäkring som livförsäkringsföretag har beviljat vid sidan av liv- eller pensionsförsäkringsrörelse, dvs. särskilt försäkring mot personskada inklusive arbetsoförmåga, försäkring mot dödsfall på grund av olyckshändelse, försäkring mot invaliditet förorsakad av olyckshändelse eller sjukdom.

2. Försäkring som utfaller vid äktenskaps ingående och försäkring som utfaller vid födelsen.

3. Försäkring som avses i klassen 1. a och b och där till försäkrings anslutna förmåner är genom försäkringsavtal anknutna till vissa investeringars utveckling.

4. Permanent sjukförsäkring.
